

Polot

Leto XV. — Štev. 4

V Ljubljani, 25. januarja 1959

Državno prvenstvo v hokeju na ledu

Borba je vedno trša...

Tašmajdan se je dobro upiral • Ljubljana najbliže drugemu mestu • Presenetljiva zmaga Crv. zvezde nad Partizanom

Smo že sredi silovitega meteža zvezne hokejske lige. Počasi odgrinjajo klubi tenčico negotovosti, ki so jo imeli pred pričetkom letošnjega prvenstva. Jeseničani nadaljujejo svojo ostro ofenzivo in verjetno ne bodo izgubili niti enega srečanja. Po vsem tem, kar smo doslej videli, jim popolnoma upravičeno pripada najvišji naslov tudi v letošnji sezoni. Razbili so vse dvome, češ da v njihovem moštvu letos bolj škriplje kot lani. Medtem ko je prvo mesto takorekoč že oddano, pa je toliko hujša borba za drugo mesto. Ljubljana, ki smo ji napovedali pred prvenstvom stopnico za Jesenicami, se na vse kriplje trudi, da bi tudi dosegla svoje cilje in s tem uresničila naše napovedi. Toda Tašmajdan, kot trenutno najboljši beograjsko moštvo, je prav včeraj in danes dokazalo, da imajo tudi Beograščani skomine po tem mestu. Vsekakor so Ljubljanci najbližji drugemu mestu, še posebej zato, ker so na včerajšnji tekmi beograjski gledalci doživeli veliko presenečenje. V mestnem derbiju je Crvena zvezda premagala Partizana z 1:0, s čemer je občutno zmanjšala možnosti Partizana, da bi na lestvici prehitel Ljubljano. Zmaga Crvene zvezde nad Partizanom pomeni največje presenečenje tega kola.

Za vse tiste, ki niso letos videli niti enega prvenstvenega srečanja v hokeju na ledu, bo morda sodeč po naših razmerah, hokejska igra precej slaba. Toda reči moramo, da temu ni tako. Kvaliteta se kljub nezadostnim pogojem, vsaj pri nekaterih moštvih nenehno dviga, kar dokazuje, da imamo igralce, ki so nadarjeni za hokejsko igro. Ko bomo imeli umetno ledeno ploskev na primer še v Zagrebu in Ljubljani, bo prav gotovo hokej kvalitetno hitro napredoval in zavzel pomembno mesto med zimskimi športi.

Tašmajdan si je osvojil simpatije

Jesenice, 25. januarja. Za prvi nastop Tašmajdana iz Beograda na Jesenicah, je vladalo veliko zanimanje. Okrog 3000 gledalcev se je zbralo pod Mežakljo in ob koncu tekme dalo polno priznanje poštrenim Beograščanom. Kljub pozoru so osvojili pri Jeseničanih toplo simpatije.

Jesenice : Tašmajdan 10:3
(1:2, 3:0, 6:1)

Gole so dosegli: Feleč 3, Smolej 2, Čebulj B. in Čebulj N., Trebušak, Tišler in Turnšek po enega za Jesenice, za Tašmajdan pa Erdelji, Naumović in Mikuška; tekmo sta vodila Lombar in Pogačnik iz Ljubljane.

V prvi tretjini so zaigrali gostje izredno lepo in pokazali iste kvali-

tete kot domačini. Jeseničani so igrali v tej tretjini precej ležerno, kar so igralci Tašmajdana pametno izkoristili in dosegli 2 gola. Jeseničani pa samo 1. Zmaga je bila precejšnja tudi zaradi dresov. Igralci obeh klubov so imeli zelo slična oblačila, kar je večkrat povzročalo komične prizore. Prva tretjina je kljub temu povsem upravičeno pripadla Tašmajdanu. V drugi tretjini so se Jeseničani preoblekli in pridrsali na ledeno ploskev v rdeče-modrih oblačilih. Kot bi trenil, se je podoba spremenila, kajti domačini so odločno nategnili vaje. Slabosti s prve tretjine so občutno nadoknadili in dosegli kar 3 gole. V zadnjem delu, ko je zapustil igrišče vratar Tašmajdana, Stajner zaradi poškodbe, pa so Jeseničani pregazili

goste. Beograščane so pritisnili v obrambo in svojo terensko premoč realizirali s 6 zadetki, ki jih rezervni vratar ni mogel ubraniti.

O tekmi naj napišemo samo to, da so Beograščani ugajali in da so pokazali solidno znanje. Nedvomno je Tašmajdan moštvo, s katerim je treba računati. V moštvo Jesenic je nastopil Valentar, vendar le v prvi tretjini. Ker je spoznal, da še vedno ni okreval od poškodbe, ki jo je dobil v tekmi z Ljubljano, je zapustil igrišče in zamenjal ga je mladi Tišler. Sodnika sta solidno opravila svojo nalogo.

Ljubljani je trda predla

Jesenice, 25. januarja. Tudi za današnje srečanje med Tašmajdanom in Ljubljano je vladalo med jeseniškimi ljubitelji hokeja precejšnje zanimanje. Na igrišču se je zbralo nad 2000 gledalcev, ki so bili

(Nadaljevanje na 8. str.)

Predsednik Miha Marinko sprejel delegacijo „Partizana“

Predsednik Ljudske skupščine LRS in predsednik SZDL Slovenije, tov. Miha Marinko, je v petek sprejel delegacijo Zveze »Partizan« Slovenije, ki letos slavi desetletnico obstoja svoje organizacije.

Predsednik Zveze »Partizan« Slovenije, tov. Mitja Ribičič, se je najprej zahvalil predsedniku Marinku za pomoč, ki jo je nudila partizanski organizaciji Socialistična zveza delovnega ljudstva, obenem pa je naglasil, da se organizacija »Partizan« v 10 letih obstoja kljub velikim uspehom, ki jih je dosegla, še vedno ni mogla otresti nekaterih slabosti. Zlasti je nerazveseljivo, da je v partizanskih društvih še vse premalo delavske, pa tudi kmečke mladine.

Po pozdravu tov. Ribičiča se je predsednik Marinko zahvalil za brzojavko, ki so mu jo poslali pred kratkim delegati s slavnostne seje Zveze »Partizan« Slovenije. Tov. Marinko je nato poudaril, da so osnovni cilji partizanske organizacije pravilni, vendar bi se morale vse fizikulture organizacije še tesneje vključiti v naše družbeno dogajanje. Dostaj so se razne telesnovzgojne organizacije bolj ali manj izolirale in omejevale na svojo strokovno dejavnost. Zato bi bilo treba doseči vse večje sodelovanje med organizacijami, ki skrbijo za zdravstveno, vzgojno in razvedrilo udeleževanje delovnih ljudi. Ob tesnejšem sodelovanju vseh teh organizacij bo imela mladina, pa tudi odrasli, boljše možnosti udeleževanja v raznih panogah telesne kulture in prosvete.

Povezovanje v organih družbenega upravljanja

Telesnovzgojne organizacije teži cela kopica materialnih težav, ki so marsikje resna ovira za nadaljnji razvoj telesne kulture. Prav zato bi se morale fizikulture organizacije tesneje povezovati v teritorialnih enotah z organi družbenega upravljanja, ki razpolagajo z gnetnimi sredstvi. Obenem bi morali v občinah voditi načrtno politiko pri izgradnji potrebnih telesnovzgojnih objektov in naprav.

Tov. Marinko je nato naglasil, da se telesnovzgojne organizacije pri svojem sodelovanju in medsebojnem povezovanju ne bi smele držati togih organizacijskih šablon, še slabša pa bi bila kakršnokoli centralizacija. Boriti se je treba za formiranje enotnih žarišč, ki pa imajo lahko zelo postre oblike povezovanja. Glede vrhunškega športa pa je tov. Marinko dejal, da ga moramo izkoristiti zlasti v propagandne namene.

Velika vloga Svetov za telesno kulturo v občinah

Podpredsednik Zveze »Partizan« Slovenije, tov. Tone Kropušek, je v razgovoru nato poudaril, da je letos položaj za telesnovzgojne organizacije dokaj ugoden, saj daje naša gospodarska politika velik pomen družbenemu standardu. Pri tem bodo lahko veliko vlogo odigrali v občinah Sveti oz. Komisije za telesno kulturo, ki se v komunah uveljavljajo kot organi družbenega upravljanja. Tudi tov. Marinko je nato poudaril, da so skladi, s katerimi razpolagajo delovni kolektivi, v prvi vrsti namenjeni dvigu družbenega standarda. Seveda pa sodi v okvir družbenega standarda tudi vsa telesnovzgojna dejavnost.

Mobilizacija sil za gradnjo objektov

V nadaljnjem pogovoru je tov. Ribičič omenil, da so se v telesnovzgojnih organizacijah ponekod uveljavile težnje, češ da mora družba dajati prav vsa sredstva za življenje teh organizacij. Seveda je takšna miselnost nesprejemljiva, saj naša družba nima neomejenih možnosti in sredstev. Tudi predsednik Miha Marinko je naglasil, da je takšno naziranje zmotno in posledica navade, da mora vsa sredstva prispevati družba, torej skupnost. Zato bi bilo treba iskati tudi individualna sredstva in prispevke tudi pri gradnjah raznih objektov. Pri tem lahko mnogo koristi nabiralna akcija, ki jo je nedavno predlagal Kongres v Beogradu. Tov. Marinko je dejal, da je lahko koristen zgled Trbovelj, kjer so z mobilizacijo vseh sil uspeli zgraditi velik kulturni dom, ki znatno prispeva k dviganju kulturne ravni prebivalcev tega kraja. Tudi v Ljubljani, Mariboru, Celju in drugih večjih središčih bi lahko z močnimi množičnimi in nabiralnimi akcijami dosegli iste uspehe, pri čemer bi lahko veliko koristile tudi množične akcije prostovoljnega dela. Tako bi lahko poceni prišli do velikih in koristnih telesnovzgojnih objektov, zlasti domov in telodavnic.

Ob zaključku sprejema je predsednik Marinko podčrtal, da bo SZDL posvetila tudi v bodoče vso pozornost telesnovzgojni dejavnosti, prav tako pa morajo telesno-kulturne organizacije same iskati stikov in povezave z vsemi političnimi in množičnimi organizacijami, da ne bi telesnovzgojno življenje ostalo enostransko in odtrgano od naše politične stvarnosti.

Skupščina odbora za dviganje uteži TASJ

Dvigalski šport prodira počasi, a vztrajno!

Še več pozornosti množičnosti — Tudi propaganda je pomemben činitelj

- Ljubljana, 25. januarja. Današnja nedelja ljubiteljem športa ni nudila takšnih užitkov, kot bi si jih želeli, bila je pa med drugimi gim pomembna za dvigalce uteži, kajti Odbor za dviganje uteži pri TASJ je imel danes svojo redno skupščino. Le-te so se udeležili delegati iz BiH, Vojvodine, Hrvatske, Srbije in Slovenije, razen njih pa tudi predsednik TASJ tov. Tone Dolinšek. In kaj smo ugotovili na tem občnem zboru? Seznanili smo se z mnogimi problemi in težavami, na drugi strani pa tudi z uspehi, ki jih doživlja ta, pri nas še vedno ne dovolj upoštevani šport.

Poročilo upravnega odbora je bilo zelo izčrpno in je hkrati dovolj jasno pokazalo, kakšno je bilo delo doslej in katere naloge bo treba izpolniti v letošnjem letu, da bo ta zvezni forum zadostil vsem sklepom Kongresa telesne kulture, konkretno pa tudi željam posameznih klubov, ki se na terenu borijo z velikimi težavami. Dejansko je videti, da je ta težki šport tudi lani naredil precejšen korak naprej, saj je bil ves program izveden točno po koledarju, zlasti velik napredek pa je videti v kvaliteti. Zal se ta šport za zdaj še ne more množično razširjati, ker ne najde pravega razumevanja pri različnih športnih in drugih forumih, da bi si lahko ustvaril vsaj osnovne pogoje za redno delo. Velik problem, ki ovira zadosten razvoj množičnosti je občutno pomanjkanje prepotrebni prostorov in pa sorazmerno dragih rekvizitov, ki jih dvigalci nujno potrebujejo. Kljub temu se organizacija iz leta v leto bolj širi, saj šteje Odbor za dviganje uteži 67 klubov z 1464 tekmovalci in 510 funkcionarji. Ob

dosedanjih težkih pogojih je to vsekakor precej razveseljivo število, dasi ne moremo z zadovoljstvom govoriti o zadostnem številu trenerskega kadra in rekvizitov. Če upoštevamo, da pride samo 155 skok z utežmi na 1400 članov, je to vsekakor premalo. Prav tako ni še zadostnega števila sodnikov, kajti od 147 registriranih sodnikov vsi niso aktivni, to pa povzroča motnje pri različnih tekmovanjih.

NAJSMOTRNEJE V SLOVENIJI

V razpravi smo se še podrobneje seznanili s problemi, ki vladajo v posameznih republikah. Zlasti težaven položaj je na Hrvaškem, kjer primanjkuje uteži, čeprav se zanimanje za dvigalski šport v zadnjem času vedno bolj dviga. Pri TASJ dvigalci ne naletijo na pravo razumevanje, zato nimajo na razpolago dvoran in vadijo celo v zasebnih stanovanjih. Razumljivo je, da tudi na različnih tekmovanjih glede tega ni bilo pravega reda, kar je vplivalo tudi na razvoj dvigalskega športa v tej republici. V

BiH je položaj precej boljši, čeprav jim je doslej primanjkovalo sposobnih funkcionarjev. Sedaj se je stanje izboljšalo, kajti ob reorganizaciji TAZBiH so tudi k dviganju uteži prišli novi ljudje, ki so obljubili vso pomoč. Zanimivo pa je, da so v Trebinju ustanovili klub dvigalcev uteži, ki ga sestavljajo (Nadaljevanje na 8. str.)

Nogometne novice

Beograd, 25. januarja. Danes je bila v Beogradu nogometna tekma med mladim moštvom Partizana, ki se pripravlja za tekmovalje v Viareggio (Italija) in članom II. zvezne lige Lokomotivo. Zmagali so Beograščani z rezultatom 2:1 (1:1). Gole so dosegli za Partizan S. Čebinač dva, za Lokomotivo pa Ivković. Gledalcev je bilo 10.000.

Dunaj, 25. januarja. Na seji Izvršnega komiteja srednjeevropskega nogometnega čupa, ki je bila danes na Dunaju, so prisostvovali delegati Avstrije, Italije, Madžarske, Češkoslovaške in Jugoslavije. Dogovorili so se, da bo v letošnjem tekmovanju sodelovalo 8 moštev. V tem tekmovanju bodo lahko sodelovale prve štiri ekipe z državnega prvenstva ali zmagovalec nogometnega pokala. Tekmovanje bodo pričeli 1. julija, polfinale mora biti odigrano do 31. julija, finale pa do 30. septembra. O podrobnostih tekmovanja se bodo dogovorili na skupščini, ki bo dne 21. marca v Rimu.

Ali ni to ironija? Sredi prave astronomsko »določene« zime smo, vendar snega, kot je na zgornji sliki, ni nikjer. Zičnica v Kranjski gori počiva, prav tako je z njeno pohorsko »kolegico« in zato je moral danes žal odpasti tudi mednarodni nastop smučarjev na Pohorju. Se moramo še vprašati, zakaj naš smučarski šport ne napreduje...

Naša atletika na novi poti

BEograd, 25. januarja. — Ali bo večerajšnje zasedanje upravnega odbora Atletske zveze Jugoslavije prineslo preokret v naši atletiki? To se lahko upravičeno vprašamo, kajti tako pozitivne diskusije in toliko dobrih predlogov, že dolgo nismo slišali na podobnih sestankih. Drugo vprašanje pa je seveda, če bo ostalo samo pri besedah, ali pa bomo šli dejansko na novo pot? Vse skupaj bo odvisno od atletskih delavcev na terenu. Ali bodo res posvetili več in največ pozornosti mladini, ali bodo znali sodelovati in pomagati šolam, kjer je zakladnica talentov?

Konkretnih ukrepov upravni odbor ni sprejel, ker bodo probleme nadaljnje poti naše atletike obravnavali šele na naslednjem zasedanju, ki bo čez dober mesec, potem pa še na skupščini dne 29. marca.

Precej burna debata se je razvila o ekipnem prvenstvu. Ker ni prišlo do

soglasja, bo Atletska zveza Jugoslavije anketirala klube in prepusila skupščini končno odločitev. Vse pa kaže, da bo sedanji sistem ostal, le da bo izpolnjen še z nekakšnim drugim programom, ki bo vseboval mnogo manj disciplin in bo dostopen ne le vsem atletskim ekipam, temveč tudi šolam, »Partizanu« in drugim. Ostala tekmovanja bodo potekala v glavnem po dosedanjem načinu. Sprejet je bil tudi še koledar prireditve zveznega in mednarodnega pomena.

Kratek izvleček iz koledarja:

- 15. marca balkanski kros v Beogradu,
- 12. aprila prvenstvo Jugoslavije v krosu v Zagrebu, 24. maja partizanski marš v Kumrovcu, 21. junija republiška prvenstva, 4.—6. julija prvenstvo Jugoslavije za žlane in članice v Beogradu, 18., 19. julija Poljska — Jugoslavija na Poljskem, 25.—26. junija Beograd : Leningrad v Leningradu, 9. avgusta troboj Srbija-Hrvatska-Slovenija za ženske v Zagrebu, 15. in 16. avgusta Jugoslavija : Italija (mladinci) v Celju, 22.—23. avgusta Jugoslavija : Francija (moški in ženske) v Beogradu, 5.—6. septembra mladinski pokal republik v Skoplju, 19.—21. septembra balkanske igre v Bukarešti, 26. n 27. septembra prvenstvo Jugoslavije za mlajše mladince in mladinke v Ljubljani in za starejše mladince v Karlovcu.

Podpredsednik AZJ Artur Takač je poročal o evropskem prvenstvu, ki bo leta 1962 v Beogradu. Povedal je, kako smo si prvenstvo priborili in kako potekajo priprave. Le-te so še v začetni fazi, in sicer v organizaciji celotnega aparata in v začetnih elaboratih. Približen proračun kaže, da bi prvenstvo lahko izvedli brez izgube, seveda ne upoštevajoč investicije. Prvenstvo bo velikega pomena, ker bo propaganda za Jugoslavijo, dalje pomemben faktor za aktivizacijo atletike, s pomočjo prvenstva pa bomo dobili še nove objekte in kadre. Nevarnosti, da bi prvenstvo zadalo udarec naši atletiki, ker bi požrlo denar in kadre, ni. Priprave bodo potekale vzporedno z ostalimi deli.

O raznih podrobnostih bomo še poročali, omenimo pa naj nekaj, kar bi morda sodilo na začetek. V uvodnih besedah je predsednik Vlado Ivković poudaril, da AZJ čisto ni delala tako, kot bi bilo treba, da pa je bilo delo nižjih forumov in osnovnih organizacij še slabše. Opaziti je bilo veliko popuščanje volje za delo pri atletskih delavcih, ki vse preveč pričakujejo pomoči od zgoraj, namesto da bi jo iskali doma. Naj zaključimo z besedami predsednika — trenutno stanje v naši atletiki je zelo podobno stanju našega športa nasploh. Ne silimo v oblake, ampak razvijajmo jugoslovanski šport v jugoslovanski pogojih!

M. R.

50 let IVANA VALANTA

Mnogim znanim telesnovzgojnim delavcem, ki so v zadnjem času slavili Abrahamov jubilej, se je te dni priključil tudi naš vrli kolesarski športnik Ivan Valant. Morda je pri nekaterih že prišel malo v pozabo, ker ga je s svojimi uspehi v zadnjih letih nekoliko zasenčil njegov sin Janez, toda oče Ivan je še vedno zelo živahen v kolesarskih vrstah.

Ta trdni gorenjski dren si je z dolgoletnim udejstvovanjem v kolesarskem športu pridobil pa vsej naši domovini mnogo simpatij. Ali si je bilo mogoče misliti kakšne večje kolesarske nastope prejšnjih let, kjer ne bi bil udeležen tudi naš jubilej?

lant? Ne, nikakor! To dokazujejo njegove številne trofeje, ki ga radostno spominjajo na mladostne nastope v dobi skoraj 50 let. Štiriokrat je zmagal na prvenstvu Slovenije, z uspehom nastopil leta 1956 na olimpiadi v Berlinu, kjer je med 120 udeleženci pridružil na cilj tudi Valant, na čelu jugoslovanskega moštva. Toda ne samo to, marsikateri udeleženec težavnih etapnih dirk se dobro spominja Valantovega nesebičnega tovarištva. Mnogokrat smo slišali o njem pohvalne besede, kako je med dirko priskočil na pomoč ostalim dirkačem. Pomagal jim je pri popravilu okvar na kolesu ali pa komu odstopil kakšen nadomestni del, morda se tudi kolo, če je odel kakšnega dirkača, ki bi lahko dosegel boljši uspeh, kot on sam.

Da bi se čimbolj poglubil v dirkalno tehniko in hkrati v tehniko izdelovanja specialnih dirkalnih koles, je v mladih letih odšel v Francijo in si nabral tam toliko izkušenj, da jih še danes uspešno izkorišča pri domači proizvodnji. Nekoč so bila zelo znana dirkalna kolesa znamke »Vally«, danes pa mnogi tuji dirkači poželjivo gledajo »Rogova« dirkalna kolesa, pri izdelavi katerih ima velik delež prav on.

Ceprav je star že 50 let, o svoji žilavosti ne odneha. Ne glede na precejšnjo razdaljo od svojega doma do Ljubljane se redno udeležuje sej pri KZS in sodeluje na različnih tekmah, pri čemer daje vzpodbuden zgled mladi generaciji, kako se je treba požrtvovalno in nesebično zavzemati za napredek kolesarskega športa.

Prav zato želimo jubilarju ob tej priložnosti še mnogo zdravih in uspešnih let, zlasti pa, da bi ga še dolgo videli kot aktivnega člana naše kolesarske organizacije!

M-r

Misli ob ustanavljanju občinskih zvez

Že nekaj časa je v vseh fizikalnih organizacijah, zlasti pa v »Partizanu« in športnih zvezah precej govora o ustanavljanju občinskih forumov, ki bi skrbeli za tesnejše povezovanje vseh telesnovzgojnih organizacij in tudi za kar najbolj uspešno širjenje telesnovzgojne dejavnosti.

Prav gotovo je ustanavljanje občinskih zvez aktualen in pereč problem, ki mu bo treba čim prej posvetiti vso pozornost. Ni dvoma, da bodo občinske zveze lahko pospešile ustanavljanje novih osnovnih telesnovzgojnih organizacij in s tem povečale množičnost naše telesne kulture. Vendar pa je ob vprašanju ustanavljanja občinskih zvez še precej nejasnosti in večkrat slišiš precej različna mnenja glede teh organov. Tako slišiš v vrstah »Partizana« včasih mnenje, naj bi partizanska organizacija formirala svoje partizanske občinske zveze, ki bi skrbele za ustanavljanje novih partizanskih društev in tudi za tesnejšo povezavo s partizanskimi društvi v občini. Vendar se nam zdi, da s temi forumi ne bi mogli v polni meri rešiti vseh tistih najvažnejših problemov, ki se pojavljajo v večini občin. Predvsem je treba upoštevati, da so danes v vsaki občini povprečno največ po 2-3 partizanska društva in bi bil zanje nov občinski organ skoraj odveč. Za nadaljnjo rast novih društev bi v občini lahko skrbelo najmočnejše partizansko društvo, glede mesečnih nalog pa se lahko dve ali tri društva sama dogovorijo. Zdi se nam, da za to ne bi bili potrebni še posebni forumi, saj je danes organizacij vse preveč, dela voljnih funkcionarjev pa vse premalo. Nadaljnji predlogi so v tem, naj bi v občinah formirali posebne občinske zveze, ki bi povezovale vse delo partizanskih in športnih organizacij. Ta predlog je že tehnejši, saj bi takšna občinska zveza koordinirala in vključevala delo dveh organizacij, s tem pa bi tudi odstranjevala vse tiste ozkosti, ki se

kažejo včasih v strokovni zaprtosti in celo izoliranosti posameznih organizacij. Vendar se nam zdi, da bi bilo treba takšne občinske zveze vsekakor še bolj razširiti, tako da bi vanje prišli ne samo predstavniki partizanskih in športnih osnovnih organizacij, marveč tudi strelske, planinske, taborniške in sorodnih organizacij (Ljudska tehnika, konjski šport itd.). Po našem mnenju bi občinske zveze šele v takšnem sestavu lahko v celoti izpolnile svoje naloge, saj bi zajele res vso telesnovzgojno dejavnost in bi v svojem občinskem območju in bi ob tej dejavnosti tudi imele pred seboj res obsežne in konkretne naloge.

TUDI V ILIRSKI BISTRICI primankuje strokovnega kadra

Dolgo let je bila odbojka v Ilirski Bistrici najbolj priljubljena športna panoga, saj so bili domačini v tej panogi prvaki Primorske. Ko pa se je moštvo uvrstilo v I. slovensko ligo, se je začel nagel propad. Odbojkarje so kmalu zamenjali košarkarji, ki so hitro napredovali, saj so lani osvojili prvenstvo Primorske in porazili celo rutinirane Postojnčane. Kot prvaki Primorske bodo letos sodelovali v I. slovenski ligi in upati je, da ne bodo šli po poti odbojkarjev. Prvič po vojni so začeli v Ilirski Bistrici gojiti tudi nogomet, vendar so nogometaši v jesenskem delu prvenstva obtičali prav na dnu lestvice. Seveda pa je to povsem razumljivo, saj so se v Ilirski Bistrici za to panogo ogreli šele lani in se zato ne morejo uspešno kosati s tistimi kraji, ki imajo v nogometu že dolgoletne tradicije in bogate izkušnje.

V Ilirski Bistrici imajo tudi lep plavalni bazen. Zal pa ta objekt ni odigral tiste vloge, ki bi jo moral. O kakšnem načrtnem delu v plavanju ni ne duha ne sluha, le tu in tam pride do kakšne kampanjske prireditve. Čeprav o načrtnem delu ni govora, pa so domačini dosegli v tej panogi več lepih uspehov. Na prvenstvu »Partizana« v

plavanju so pripadniki »Partizana« Ilirska Bistrica osvojili 3. mesto, kar jasno dokazuje, da bi bili uspehi lahko mnogo boljši, če bi v društvu delali načrtno. Isto je pokazalo pokalno tekmovanje v waterpolu. Čeprav so waterpolisti iz Ilirske Bistrice šele en dan pred pričetkom turnirja izvedli, kako se igra ta panoga in so šele takrat spoznali glavna pravila igre, so vendarle prišli v finale, kjer so tesno podlegli Kopru 1:2. Pripomniti je treba, da so Kopržani vso sezono resno trenirali.

Vse to je jasen dokaz, da nam najlepši športni objekti malo koristijo, če ne bomo istočasno poskrbeli za hitrejšo vzgojo strokovnih kadrov. Nadarjenih tekmovalcev je dovolj — ne samo v Ilirski Bistrici, marveč tudi v drugih krajih. Toda brez sposobnih trenerjev in vadiateljev je nemogoče pričakovati večjih uspehov.

I. S.

Rokomet je v Slovenj Gradcu šport številka 1

Prvo organizirano delo v rokometu se je v Slovenjem Gradcu pričelo leta 1954, ko je nekdanja igralca »Drave«, Ida Vilharjeva, navdušila mladino za to športno igro. Kmalu je imel rokomet v Slovenjem Gradcu vse več in več pristašev. Leta 1957 so dosegli bleščeč uspeh pionirji, ki so osvojili na prvenstvu LRS drugo mesto. Njihov uspeh je vzpodbudil še mladince in žlane, da so začele resneje trenirati — pozimi v telovadnici, spomladi pa na igrišču. Uspehi niso izostali. Slovenjgradčani so lani osvojili pokalno in podvezno prvenstvo, razen tega pa so se uvrstili v I. kolo finalnega tekmovanja za »Jugoslovanski pokal«. Tu so podlegli rutiniranemu nasprotniku »Gratičarjem« iz Zagreba z rezultatom 24:15. Največji zaslug za uspeh rokometištev imata trenerja Brumen in Leitgeb, seveda pa tudi občinstvo, ki je vedno bodrilo svoje igralce. Rokometaši Slovenjegrada imajo za bodoče dve želji: novo igrišče in uvrstitev v I. slovensko ligo. Če bodo vestni in vztrajni pri treningu, se jim bo druga želja prav gotovo izpolnila.

T. V.

Delo nogometašev Branika na tehtnici

Maribor, 25. jan. — Dvorana doma Branika v Ljudskem vrtu je komaj sprejela številne žlane in prijatelje nogometnega kluba Branik, ki je polagal račune svojega dela. Tovariš Šneberger, ki že osem let uspešno vodi zahteve posle Branika, je po-

dal obsežno poročilo, ki je v podrobnosti zajelo vse izvršeno delo. Poudaril je, da je klub navzlic temu, da se njegovo moštvo ni uvrstilo v II. zvezno ligo, dobro delal. Obrazložil je tudi okolnosti, ki so preprečile večje uspehe. Omenil je predvsem tekmovalno komisijo conske lige, ki je delala pristransko in tudi NZJ ni spoštovala sklepov, ki jih je sama izdala. Zaradi tega je med odborniki zavladalo malodušje.

Sicer pa so bili v pretekli sezoni doseženi dobri uspehi. Odlikovali so se predvsem pionirji, ki so zopet osvojili naslov prvaka podvezne in republike. Precej zaslug za to ima trener Kirbiš. Za letos so sprejeli na skupščini obsežen sporod dela in bodo vse pozornosti posvetili vzgoji mladine. V novi odbor so izvolili že preizkušene moči.

Branik : Garnizon JLA 4:2 (3:2)

Maribor, 25. jan. Ligaško moštvo Branika je izkoristilo lepo vreme za trening tekmo s svojim stari nasprotnikom. Čeprav igralci niso vložili preveč truda, smo videli nekaj premišljenih potez ter dobrih zaključnih strel na vrata. Tekmo si je ogledalo 400 gledalcev.

Partizan : Lokomotiva 16:4

Beograd, 25. januarja. V povratnem srečanju za naslov ekipnega državnega prvaka v boksu je danes Partizan iz Beograda premagal Lokomotivo (Zagreb) 16:4.

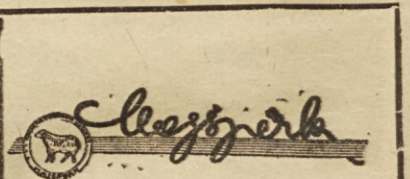
Poletove slikovne uganke

Slikovna uganka številka 3

Nogomet je pri nas še vedno zelo popularna športna panoga. Zato smo današnje četrto slikovno uganko namenili prijateljem tega športa. Vsi vemo, da so kibici zelo dobro poučeni o posameznih moštvih, da do stiči vedo o različnih igralcih in zato bi to pot radi preizkusili njihovo znanje. Predstavljamo vam enega znanih nogometašev in sedaj je vaša naloga, da odgovorite na naslednja vprašanja:

1. Priimek in ime tega nogometaša ter klub v katerega je včlanjen?
2. V katerem klubu je začel igrati nogomet?
3. Ali je bil kdaj kandidat za državno reprezentanco?

Tovarna volnenih izdelkov

Samo enkrat poizkusite in kupovali boste samo izdelke volnenih tkanin iz Majšperka

RAZNOTEROSTI iz Kitzbühla

Janko Dernič pripoveduje — „Krik mode“ kariraste hlače — Sreča Moltererja in solze Wernerja — Sailer pošilja brzojavke

KITZBUHL VELJA ZA ENO NAJTEŽJIH PREIZKUSENJ VSEH EVROPSKIH, PA TUDI AMERIŠKIH SMUČARJEV. TAKO JE BIL TUDI LETOS, SAJ SO SE ZBRALI TAM PRAV VSI, KI V ALPSKEM SMUČANJU KAJ POMENIJO. TAM JE BILA, KOT SMO ŽE V NAŠEM LISTU POROČALI, TUDI NAŠA EKIPA, VODJA PA JE BIL TOV. JANKO DERNIČ. POVABILI SMO GA V NAŠE UREDNIŠTVO, KJER NAM JE POVEDAL MARIŠKAJ ZANIMIVEGA, ZA NAS MORDA CELO NENAVADNEGA.

„Reakcijske“ smuči na preizkušnji

Dneve pred tekmovanjem so vsi izkoristili za trening, čeprav vremenske razmere niso bile najbolj ugodne. Megla in sneg sta opravila svoje. Kljub temu smo videli na smučiških terenih nekaj za nas precej neobičajnih novosti. Zanimivo, morda na prvi pogled malce smešno, je bilo gledati najboljše smučarje, na čelu z Moltererjem, ko so preizkušali nove „reakcijske“ smuči. Take smuči imajo na drsni ploški namesto enega dva žlebova, zraven tega pa imajo na sprednji strani posebno drtpravo za osebavanje zraka, ki je po posebni cevi speljan pod čevljem na drsno ploško. Hitrost se s tem zelo poveča, res pa je, da je vožnja precej težka. Posebno obračanje odemo in levo je delalo precej preglavic — celo takim, kot so Molterer in Werner. Molterer je s temi „dilemami“ tako padel, da je naredil pravi salto, smuči pa so se seveda razletele na kosčke. Član Avstrijske smučarske zveze Pfeifer je izjavil, da Avstrijci ne bodo vozili s temi smučmi, ker ne morejo biti poskusni zajci nekaterih tordk.

Sposobna dekleta, lasteks...

Kar nekam nenavadno se sliši, da je bila prva Avstrijka v Kitzbühlu šele na 15. mestu. Vedeti pa je treba, da je odšla s smučiških terenov stara avstrijska generacija, ki je prinesla Avstriji toliko slave. Pravih naslednic pa ni. Avstrijci se že sedaj boje, da bo nekaj podobnega tudi z moškimi, ko bo prenehala s smučanjem velika trojka Sailer — Molterer — Rieder. Poleg teh sodi v svetovni razred samo še Schranz, ostali pa so precej slabši.

Za sedaj dominirajo v ženskem smučanju Norvežanke, ki imajo odlično ekipo s Sandvikovo na čelu. Slede jim Američanke in Francozinje. Smučarji pa imajo eno samo tekmovalko, ki sodi v svetovni razred. Res pa je, da je prva desetorica smučark tako izenačena, da lahko trdimo, da bi bila vsaka izmed njih lahko na prvem mestu.

Kitzbühl je eno največjih zimskošportnih središč, obenem pa tudi turistično mesto. Razumljivo je, da je bila v teh dneh tam prava modna revija. Vse kaže, da je lasteks zavladal med smučarji, kajti skoraj vsi so si omislili hlače iz te tkanine. Moški so še vedno precej „konservativni“ in so navezani na črno ter modro barvo, ženske pa so precej „naprednejše“. Barve njihovih hlač so kaj pestre, od rumene in rdeče do karira-

stih in rožastih. Seveda tudi smuči pomenijo modni artikel, najlepša barva za leto 1959 je modra, v manjši meri pa tudi rdeča.

Pohod mladih

Tokrat se je pojavilo na startu v Kitzbühlu izredno veliko število mladih tekmovalcev. Mladinci, stari med 15 in 17 leti, so vozili zares odlično, tako da ni odveč misel, da bodo že čez leto ali dve posegli zelo visoko. Največ mladine so imeli Italijani, nič dosti pa niso zaostajali Avstrijci in Nemci. Vsi ti smučarji, ki so prišli tja bolj na preizkušnjo, kot zares, so se razvrstili na odlična mesta. Vse lahko najdemo med prvimi tridesetimi. Pravzaprav ni nič čudnega, saj so jim namenili odlične trenerje in so tudi kar naprej na snegu. Mal-

Sandvikova in njene štiri kolegice iz Norveške so pravo odkritje tekmovalca v Kitzbühlu

jane trenira znani specialist Nagler Herman, z mladimi Nemci pa se ukvarja nekdanji proak Avstrije Fischer Fritz.

Dva nesrečneža

Molterer je znan kot tekmovallec, ki nima mnogo sreče. Posebno v zadnjih letih je imel desetokrat smoto, saj je bil nekajkrat blizu zmage nad Sailerjem, pa se mu je vedno izmuznila. No, tokrat se mu je sreča zares nasmejala. Po vožnji v smuku ni imel skoraj nikakršnih možnosti, da bi zasedel prvo mesto v kombinaciji. Se več, Avstrijci so se že na pol sprijaznili, da bodo morali prvič v zadnjih 25 letih oddati pokal tujeu. Mladi Američan Werner je imel zmago že skoraj v rokah. Toda — samo skoraj... V slalomu se je zgodilo to, česar nihče ni pričakoval. Werner je padel tako močno, da je izgubil nekaj sekund. Vožnja

je sicer nadaljeval, vendar je bil ves trud zaman. Molterer je postal zmagovallec. Werner je imel solze v očeh, kajti vedel je, da je bil zelo blizu svojemu največjemu uspehu, vendar je še našel toliko moči, da je čestital Moltererju.

Sailer. olimpiada in smuka pod reflektorji

Čeprav Sailerja ni bilo v Kitzbühlu, je bilo kljub vsemu precej govora o njem. Že 20 minut po končani tekmi v slalomu je namreč prišla z Dunaja brzojavka, s katero je Sailer čestital Moltererju k zmagi. Sailer filma na Dunaju, pravi pa, da bo septembra 1959 opustil svoj filmski poklic in se posvetil izključno pripravam na olimpijske igre, ki bodo leta 1960 v Kaliforniji. Se nekaj: Sailer ima v svojem hotelu v Kitzbühlu v posebni vitrini tudi zastavico in pokal Enotnosti, ki ga je prejel, ko je sodeloval na smučarskih tekmah pod Jalovcem.

V Kitzbühlu so si izmislili priločno posebnost. Imajo poseben te-

ren za nočno smučanje, ki so ga opremili z rumenimi žarometi. Prav na tem terenu so postavili progi za slalom, toda dan pred tekmo žarometi niso bili prižgani. Razlog je bil več kot jasen — morda bi koga od tekmovalcev zamikalo, da bi šel ponoči preizkusiti progo, kar je seveda strogo prepovedano.

Vsi — razen nas...

Vseh 15 reprezentanc se lahko pohvali, da smučajo že od novembra, nekateri od prvih dni decembra. Naši se s tem žal ne morejo pohvaliti. Zato je uspeh naših smučarjev popolnoma zadovoljivo, čeprav so sami tekmovalci mnenja, da bi se dalo še kaj več narediti, če bi imeli le malo več treninga. V smuku so naši vozili na najtežjih delih proge odlično, slabše v ravnini. Na ravnem so se drugi poganjali, naši pa so počivali. In dragocene sekunde so šle v nič...

Največja alpska tekma leta je za nami. Na sporedu jih bo še precej — Mégève, Tre — trec, Cortina, St.

Po uspešni turneji ŽPK Ljubljana v Zahodni Nemčiji

Iz ljubljanskega »korita« V NEMČIJO — po 2 zmagi

Na uspešni petdnevni turneji po Zahodni Nemčiji so plavalci »Ljubljane« dvakrat zmagali. Vmes so si ogledali številne zanimivosti v Frankfurtu, Ofenbachu in Würzburgu in doživeli tudi nekaj vedrih dogodivščin

— Sicer bolj prazen »Jugoslavija-Express« je imel pretekli četrtek — zvečer kar polno zasedbo. Odboj — karjem beogradskega Železničarja, ki so potovali na turnejo po — Belgiji, se je v Ljubljani pridru — žila še ekipa plavalcev, vaterpo — listov in skakalcev ŽPK Ljubljana, ki je prvokrat sredi zave — me potovala v tujino. Prav zares — se nekoliko čudno sliši, da pla — valci pozimi potujejo na pravo, — pravcato tekmovalno turnejo, — ali ne?

Odhajali smo nekoliko z negotovostjo v srcih — z neresenimi vpra-

šanji: kako močni bodo naši nasprotniki, ali je trening v našem malem zimskem »koritu« zadostal in ali so naši tekmovalci dovolj pripravljene za mednarodni nastop? Kljub temu pa je bilo razpoloženje veselo, saj se je pred odhodom na ljubljanski postaji zbralo lepo število odbornikov, plavalcev, znancev in prijateljev, ki so nam želeli srečno pot.

Oba carska pregleda na jugoslovansko-avstrijski in avstrijsko-nemški meji sta bila za nas le gola formalnost in že smo v brzovlaku nemških železnic s hitrostjo nad 100 km

Mednarodni mladinski troboj Videm—Koroška—Slovenija

Naši mladinci — veliko presenečenje

V nedeljo je bil v Trbižu, ali točneje v Zabnici pri Trbižu, mladinski skakalni troboj Koroška—Videm—Slovenija. Kakor je znano, se vsako leto po skupnem dogovoru pomerijo med seboj najboljši do 16 let stari mladinci vseh treh mejašev. Vsaka država pošlje na tekmo po 5 tekmovalcev, tri najboljše skoke pa štejejo za konkurenco.

Tako je bilo torej tudi minulo nedeljo. Na startu se je nabrala vsa mlada elita teh treh pokrajin.

Pred 800 gledalci se je vnela huda

borba. Toda ne borba za boljša mesta. Ta so bila že skoraj naprej odana jugoslovanskim skakalcem, ki so bili od vseh ostalih skoraj za razred boljše. Avstrijci so imeli s seboj dva ali tri starejši tekmovalce, ki po propozicijah sicer niso smeli nastopiti, so pa bili enakovredni našim fantičem.

Po končani tekmi so bili predvsem Italijani navdušeni nad našimi mladinci in so čestitali trenerju Zoranu Zalokarju, ki se je v letošnji sezoni močno potrudil, da bi dvignil kvaliteto pri mladem rodu. Skakalnica ni težka, zato so tudi jugoslovani skakali lepo in daleč.

Vodja ekipe tov. Bernik Vili je ob povratku še posebej poudaril gostoljubje italijanskih smučarjev, ki so vsepovsod z največjo pozornostjo skušali ustreči vsakemu posamezniku. Naša ekipa je dobila kot zmagovalce lično trofej, prvi trije plasirani pa ročne ure.

In ko smo ga končno vprašali za njegovo osebno mnenje, kaj sodi o naših mladih skakalcih, je odločno in jasno prabil: »Čeprav so ti skakalci še zelo mladi in lahko od njih pričakujemo resnično vredne rezultate morda šele čez neka' let, jim je treba dati priznanje, ki so ga s tako pomembno zmago tudi zaslužili. Ne gre za neumestno hvalisanje — to naj jim bo le vzpodbuda za nadaljnje uspehe.«

Rezultati: 1. Zajc (J) 202,5 točk (37,5, 37,5), 2. Brilej (J) 196,9 (37, 34), 3. Curk (J) 192,4 (35,5, 35,5), 4. Samar (J) 190,2 (35,5, 35), 5. Lesjak A. 190,1 (36,5, 35), 6. Cecon (I) 178,9 (31, 32,5), 7. Pinzani (I) 171,4 (29,5, 29), 8. Schnellander (I) 170,6 (29,5, 29,5), 9. Koprivšek (J) 168,9 (36,5 padec — 37), 10. Meisl (A) 158,8 (29,5, 30). Ocena moštev: 1. Jugoslavija 591,8 točk, 2. Italija 520,9, 3. Avstrija

Mlada in simpatična Majda Ankele je bila tokrat najboljša jugoslovanka

Moritz, Chamoux in druge. Morda bomo na kateri izmed teh spet odliči naše tekmovalce, njih uspeh pa bo morda še boljše.

Vlado Zlajpah

na uro kar svigali proti cilju. Čeprav je vožnja do Offenbacha trajala dobrih 17 ur, nismo čutili utrujenosti. Po nekaj urah odmora so nas gostitelji odpeljali z avtobusom v Frankfurt, kjer naj bi si z ameriške — naglico ogledali največje zanimivosti tega razsežnega mesta. Največ pozornosti in pristnega ljubljanskega »firbca« smo ob našem ogledu posvetili avtocesti, letališču in vele mestnemu vrvežu v središču Frankfurta.

»Pojdite raje peš...«

Ta večerni ogled frankfurtskih zanimivosti pa je poleg mogočnih vtisov povzročil tudi kopico pristržnega smeha, saj nam je naš vaterpolist Franc sproti veselo komentiral vse dogodke. Ko smo se peljali po avtocesti proti letališču, je bilo le-to na levi strani ceste. Toda zaviti z avtoceste v levo ni tako enostavna stvar, kot bi si človek mislil. Prevoziti smo morali prav lepo število kilometrov, preden smo našli odcep z glavne ceste. Ker smo za to vožnjo potrebovali najmanj pol ure, je naš Franc že našel primerno opombo: »Ce se komu mudi na letališče, naj gre raje peš, ker bo prišel prav gotovo hitreje.«

Največji vtis je na nas prav gotovo napravilo letališče. Desetine kilometrov dolga in široka ploščad z nepreglednim morjem vsakobarnih luči, neprestan vrvež avtomobilov in odhajajočih in pristajajočih letal — vse to je sprožilo v nas eno samo vprašanje: kakšna precizna organizacija, da v tej zmešnjavi ljudi, avtomobilov in letal ne pride do nesreč? Tudi ogled središča vele mesta ni minil brez epizode: plavalca Lojze in Janez sta se v vrvežu izgubila — saj na koncu ni niti čudno, da ni bilo še več takih izgubljen- cev.

Kljub premajhnemu bazenu zmaga

Prvo tekmovalstvo v Offenbachu je bilo srečanje dveh izenačenih moštev. Tu smo Ljubljancem nekoliko prevladovali v ženskih disciplinah. Bazeni je grajen v nepravilnih dimenzijah — okoli 13,5 m — tako da nismo mogli realno oceniti doseženih rezultatov. Casom, ki so bili doseženi na dolžini 8 prog (106 ali 108 metrov) moramo odbiti 3—4 sekunde, da dobimo nekako vrednost rezultata na 100 m. Po tej oceni je bil med moškimi najboljši Poljanšek v metuljčku (okoli 1:10,0) in Rodetova med ženskami na 100 m prso (okoli 1:29,0). Waterpolo tekma v (Nadaljevanje na 4 strani)

Za naše fante in dekleta je bil Kitzbühl prvi mednarodni nastop, ali boljše rečeno, prva tekma v letošnjem letu sploh. Na sliki vam predstavljamo »jugoslovansko ambasado« v Kitzbühlu: Lebe, Klinar Stanko, Čop, Dornik, Ankeletova in Lakota

Vesti, ki jih dobivamo iz vseh krajev Slovenije, nam govorijo o tem, da so nogometaši že prekinili svoje zimsko »spanje«. Povsod so že začeli s treningi, nekje pa se celo pripravljajo na prve prijateljske tekme. Gledalci že hodijo gledat treninge, kaj delajo igralci in trenerji, in nestrpno pričakujejo prvega sodniškega žvižga. Poglejmo torej, kako je s pripravami na spomladansko prvenstvo v Trbovljah, Murski Soboti in v Izoli.

Pri Rudarju: juriš na prvo mesto

Po končanem jesenskem delu prvenstva so dobili nogometaši trboveljskega Rudarja odmor do 13. januarja, ki je bil vsekakor zelo potreben. Igralci so imeli za seboj redno naporno sezono, kajti vse leto so morali igrati tekmo za tekmo, najhuje pa je bilo takrat, ko so igrali kvalifikacije. Kljub temu so si po nekaj tednih odmora že začeli žoge in udeležba na prvem treningu je bila zadovoljiva.

Trener Butkovec ima za sedaj v načrtu trening dvakrat tedensko v telovadnici. Največ bodo vadili na orodju in v gimnastiki, kajti igralci naj bi s tem postali prožnejši. Trenerju pomaga pri teh posebnih urah tov. Cestnik, absolvent Inštituta za telesno vzgojo. Ko bo vreme ugodnejše, bodo začeli s treningi na igrišču in v februarju bodo že odigrali prve tekme z lažjimi nasprotniki, kar naj bi služilo vigravanju moštva.

Rudar bo v spomladanskem delu tekmovanja nastopal v glavnem z istimi nogometaši kot jeseni. Kluba ni nihče zapustil, pač pa se bo nekaj igralcev vrnilo iz JLA. Trenerju so na razpolago naslednji nogometaši: vratarji Ahlin I in Ahlin II ter Hauptman, branilci Pristav, Traven, Hladnik, Ciglar in Alič, krilci Lamovšek, Sorl, Majcen, Mrežar, Lenič in Arnšek ter napadalci Perc, Mak, Knaus, Jerše, Oprešnik, Kastelic, Mrežar II, Naraglav in Molnar.

Iz ljubljanskega „korita“ v Nemčijo - po dve zmagi

(Nadaljevanje s 3. str.)

malem bazenu, s petimi igralci v moštvu, je bila bolj podobna rugbyju kot waterpolu. Čeprav se naši igralci niso takoj znašli v popolnoma spremenjenih okoliščinah, so vendarle prevzeli vodstvo in ga obdržali do konca igre. Po dva gola za ljubljansko sta dala Marc in Adlešič.

Osebnosti in še en uspeh

Württembergski SV 06 je bil slabši nasprotnik. Vendar je bila tekma za nas v toliko bolj zanimiva, ker je bila v lepem 25-m bazenu, v waterpolu na pravilnem igrišču in tudi skakalci so prišli delno na svoj račun. Kljub temu, da so imeli naši igralci v kosteh že eno tekmo, je dolgo vožnjo ter dvodnevno romanje po Offenbachu, Frankfurtu in Würzburgu, so dosegli za ta čas kar zadovoljive rezultate. Poljanšek in Pelc sta na 100 m v metuljčkom dosegla svoje osebne rekorde. Tudi Rodetova je bila na tej tekmi v ženski ekipi med najboljšimi, medtem ko je Horvatova dosegla boljši čas v crawlu kot v metuljčku, kjer je prvokrat poiskovala z delfinom. Goršič je na 100 m hrbtno dosegel dober rezultat, ki bi bil lahko še boljši, če ne bi imel za seboj že dveh nastopov. Waterpolisti so prišli tokrat do živahnejše igre in so bili ves čas močnejši nasprotnik. Z zmago 6:3 so izrazili svojo premoč. Po dva gola

Kot vidimo, možnosti za uspeh niso slabe. Vsa odgovornost leži seveda na igralcih, kajti treninge bodo morali obiskovati redno in tam pokazati kar največ poštenosti in volje. Igralci sami računajo, da bodo doma osvojili vse možne točke, zunaj pa iz 5 srečanj 4 točke, kar bi jim zadostovalo za prvo

Konec počitka za nogometaše

Še en kandidat za prvo mesto - Začeli bodo s treningi, toda težave jih ovirajo

mesto. Vodstvo kluba ne daje nobenih izjav o končni razvrstitvi, vendar je moštvo vsekakor sposobno, da bi postalo prvak.

Pri Soboti: želijo ostati v ligi

20. januar je bil za nogometaše Sobotice prvi dan treninga. Zbrali so

Mladji Majcen bo verjetno tudi v spomladanski sezoni uspešno nastopal v moštvo Rudarja

Zelko, ki nastopa za Soboto že 17 let.

Pri sestavi moštva ne bo posebnih sprememb, saj je le en igralec vzel izpiznico. Klub bo namreč zapustil Norčič Ludvik, pristopil pa bo Potočnik Boris, doslej član Planike iz Kranja. Precej je bilo govora tudi o tem, da bo najboljši igralec Sobotice Mavčec odšel v Ljubljano. Vodstvo Odreda si je namreč prizadevalo, da bi Mavčeca pridobilo za prestop, vendar bo kljub vsemu ostal v svojem matičnem klubu med igralci, s katerimi je začel igrati nogomet. V spomladanskem delu bodo torej nastopali tile igralci: vratarji Morčič, Cak in Tratnjek, branilci Babič, Kodela, Kološa, Martinusi, krilci Dozet, Skalar, Norčič Jože, Klanjšček in

Jeseniški košarkarji brez počitka

Lanskoletni uspehi jeseniških košarkaric so pritegnili v moštvo nove mlade moči, ki redno trenirajo dvakrat tedensko ali trikrat tedensko. Priznati moramo, da so vsa dekleta zelo disciplinirana. Trenerji, ki vodijo fante in dekleta, se trudijo in želijo, da bi bil trening čim boljši. Tako fantje kot dekleta imajo več medsebojnih srečanj, ki so vsa živa in borbeno. Zelo vestno trenirajo košarkarice, ki se pripravljajo na prvo prijateljsko srečanje z reprezentanco Ljubljane. Če bodo jeseniški košarkarji in košarkarice tako nadaljevali, kot so začeli s pripravami, in če bo pri svojih prizadevanjih imelo srečno roko tudi vodstvo kluba, potem smo prepričani, da bomo na jesenih kmalu dobili močno košarkarsko središče.

napadalcu Sečko, Zelko, Milenkovič, Mavčec, Matjašec, Erjavac, Potočnik in Šarotar.

Moštvo v spomladanskem delu tekmovanja nima posebnih ciljev. Edina želja je, da bi ostali v tej ligi, kar je že velik uspeh. Igralci Sobotice so tako disciplinirani, da bi jih lahko dali za vzor mnogim drugim nogometašem. Trenirajo redno in si na treningih mnogo prizadevajo. Nihče tudi ni bil kaznovan, niti opominjan. Sicer pa so igralci med seboj veliki prijatelji, kar kažejo tudi na igrišču in prav zaradi tega so možni uspehi, katere vsi Sobočani željno pričakujejo.

Pri Izoli: ni telovadnice

V razgovoru s priljubljenim trenerjem-amaterjem NK Izola tov. dr. Černetom smo zvedeli naslednje:

»S pripravami na spomladanski del prvenstva v slovenski ligi je Izola pričela 20. januarja. Lahko bi pričeli že prej, vendar so bile vmes finančne težave, kajti nimamo niti toliko sredstev, da bi si nabavili najnujnejše rekvizite za zimski trening, kot so copate, trenirke in podobno. Slabo vreme nam je preprečilo, da bi prej odšli na igrišče,

ODRED - tokrat drugače

Kako je z Odredovci privatno? — Gledalci hočejo dobro sojenje

V torek je bil v Ljubljani sestanek prijateljev Odreda, katerega je udeležilo nepričakovano veliko število ljubiteljev nogometne igre in prijateljev tega kluba. Kaže, da smo vajeni o Odredu govoriti samo v zvezi z zadnjim mestom na lestvici, vendar se je tokrat izkazalo, da je problemov mnogo, težav prav tako, in kar je najbolj važno, dobre volje tudi sedaj ne manjka.

Zadnje mesto na lestvici je dejstvo, ki ni nič prilačno, a venomer na ustih in v mislih pri prijateljih Odreda. Redkokdaj pa smo se opravičili, zakaj, kako to, kdo je kriv? Nekako tako se je pričel sestanek prijateljev kluba Odred. Zares, položaj v jeseni ni bil rožnat. Igralci so pričeli z igranjem leta 1958 v februarju in vse do decembra niso imeli prav nič počitka.

Seveda je vse prijatelje kluba bolj zanimalo, kako bo spomlad? Odgovor trenerja tov. Kokotoviča je bil dokaj vzpodbuden. »S treningi smo pričeli na prostem, ker nam žal ni uspelo dobiti nobene primer-

v telovadnici, s katero razpolaga društvo »Partizan«, pa nismo dobili prostih ur kadar bi nam to ustrezalo. Februarja bomo že pričeli s prijateljskimi tekmami, da bi se moštvo čimbolj vigravalo.

V spomladanskem delu prvenstva bo precej težko sestaviti enajstoričnik, kajti kar 5 standardnih igralcev bo odšlo na odsluženje vojaškega roka. Vstopili bodo mladi igralci in tako nam preostane edino to, da imamo pred očmi en sam cilj — ostati v slovenski conski ligi. Nastopali bodo naslednji igralci: Legjak, Kleva, Santin, Erceo, Sorgo, Radovič, Marchesan, Lukin, Borjovič, Cerne, Božič, Sosič, Zabkar, Muzenič, Bera, Lenardič, Kovarič, Hren, Gabrijelčič in Babič. Mimo teh imamo na razpolago tudi 30 mladincev, ki tekmujejo v primorski podzvezi in so v jesenskem delu zasedli na prvenstveni lestvici drugo mesto.

Tako torej — dva kluba gojita veliko željo, da bi si zagotovila obstanek v slovenski conski nogometni ligi, poleg njih pa se življi Trboveljčani nadejajo mnogo večjega uspeha: pridružili so se mariborskemu Braniku kot kandidati za naslov slovenskega prvaka. Ali se bodo želje vsem izpolnile?

ne telovadnice. Nekaj tednov se bomo pripravljali kar v Ljubljani, potem pa bomo šli v Primorje odigrati nekaj tekem. Nastopilo bo tudi nekaj novih igralcev, saj se je spisek le-teh precej izpremenil.

Ko so nekateri prijatelji kluba vpraševali, kako da ta ali oni igralec igra tekme precej malodušno, smo slišali zanimiv odgovor. »Res je, da je bila igra Odreda v II. ligi od začetka do konca pošteno slaba. Res pa je tudi, da so nekateri igralci igrali bolje, drugi pa slabše. Zakaj? Morda bo dovolj, če povemo, da živijo nekaj Odredovih igralcev v zelo slabih pogojih. Klančičar sploh nima stanovanja — živi v sobi, kjer se sprehajajo podgane. Medved stanuje v neki gostilni, kjer ob sobotah prepevajo do jutra in mora zaradi tega hoditi spat drugam. Nič dosti bolje ni z Bergincem. Se bi lahko naštevali take in podobne primere, vendar je to dovolj, da lahko razumemo, če ta ali oni včasih ni najbolje razpoložen. Nogometaši se tudi ljudje!

Kakšna pa je disciplina Odredovih nogometašev? Ni takšna, kakršna bi morala biti! Na treningu bi bilo treba več poštenosti in volje. Za primer naj navedemo tudi to, da so bili tudi nogometaši povabljeni na sestanek s prijatelji kluba, pa ni bilo niti enega, razen Vojnova.

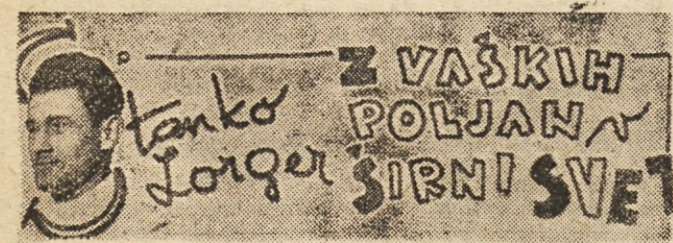
Gledalci so imeli precej besede o tem, da sojenje ni zadovoljivo. Bili so celo taki, ki so predlagali, naj Odred pokliče mednarodne sodnike, stroške zanj pa bi poravnali gledalci. No, take želje so brez smisla, saj vemo, da znajo naši sodniki prav dobro opraviti svojo nalogo. Res pa je, da včasih tudi sodnikom izpodleti...

Kakšne so perspektive za spomladanski del tekmovanja? Po mnenju trenerja Kokotoviča položaj ni brezupen. Odred po svojem znanju zasluži mesto v tem tekmovanju, mimo tega pa tudi razlika v točkah na lestvici ni taka, da bi je ne bilo moč nadoknaditi. Vse kaže, da bo mo 15. marca, ko bo na sporedu I. kolo, lahko gledali prenovljeno Odredovo enajstoričnik. Tokrat bomo videli, če je bil optimizem upravičen!

V. Z.

Odredovci v Ljubljani niso našli primerne telovadnice, zato so pričeli s treningi kar na prostem. Toda ta posnetek kaže prizor s tekme Odred : Rijeka, ki je bila zadnja v pretekli sezoni

Na državno prvenstvo v Subotici sem potopal kot glavni favorit na ovirah, pa tudi na 100 m sem upal na solidno mesto. Pecelj in Jovančič kot tedaj najhitrejša tekača sta mi kasneje priznala, da sta v pričakovanju hudega obračuna med seboj name premalo računala. Po zrebanju prog sta menila, da jima je bil žreb naklonjen. Tekla sta drug poleg drugega na prvi in drugi prog, jaz pa sem dobil šesto. Med tekoma sta pazila drug na drugega, na šesti prog pa sem jima malo pobežnil. Nov slovenski rekord 10,8 in dvokratno državno prvenstvo, to je bila lepa bilanca. Zame je bil to velik uspeh, kajti to je bilo prvo osvojevano državno prvenstvo. Prav malo je manjkalo, da nisem zmagal še na 200 m. Na cilj sva prispela s Peceljem istočasno in sodniki so precej časa ugotavljali, kdo je prvi in kdo drugi.

O mednarodnem prvenstvu Beograda ni kaj posebnega povedati. Zmagal sem v sliki konkurenci in, bolj kot tekmovanja sem se veselil slike, ki mi jo je podaril nek beograjski fotoreporter. Reporter je res v pravem trenutku ujel

start in s to sliko sem se pojavil kasneje na prvi strani almanaha Atletske zveze Jugoslavije.

Eno najbolj žalostnih poglavij naše atletike pa je bil dvoboj proti Švedom v Beogradu. Osebnost se ne spominjam, da bi bili kdaj tako tepeni, kot smo bili takrat. Nobene zmage in vsega skupaj tri druga mesta, to je bila bilanca po dvodnevni borbi. Svojega teka ne bi smel izgubiti, pa sem ga le. Lundberg, sicer specialist za skok ob palici, toda tudi na ovirah med najboljšimi v Evropi, me je potolkel predosem s svojo rutino. Imeli smo namreč močan protiveter in Šved se je znal nad ovirami nizko vleči, jaz pa sem tekel — kljub olimpiadi še vedno zelenec — bolj pokonci in sem se moral tako boriti z močnejšim zračnim uporom. O tem, kakšni so bili pogoji, najlepše govori rezultat: Lundberg 15,0, Lorger 15,1, Israelsson 15,9, Zupančič 16,3. Ob tem porazu lahko ugotovim še to, da je bil to zadnji poraz, ki sem ga doživel v kakšnem reprezentančnem dvoboju Jugoslavije.

V mnogo lepšem spominu pa imam seveda dvoboj proti italijanskim atletom v Zagrebu. To pa zaradi naše zmage in mojega pretega mesta, ki mi je prineslo tudi posebno nagrado, precej veliko torto. Čas 14,7 je zadostoval za zmago proti italijanskim tekmovalcem.

Tistega leta se ni pripetilo nič več takšnega, kar bi pretreslo svet, v mojem merilu seveda. Morda naj omenim še to, da sem bil zelo zadovoljen, ko sem prejel od »Poleta« pokal kot najboljši slovenski športnik v letu 1952.

Kmalu bi bil pozabil povedati še zgodnico o edini nagradi, ki sem jo dobil po povratku z olimpijskih iger. Od tovarne Metka v Celju sem dobil precej velik zavoj. Še danes ne vem, kaj je bilo v njem. Tedaj sem stanoval v

celjskem gostišču »Ojstrica«. Tisti zavoj sem pač dobil, šel na večerjo in po večerji malo na sprehod. Komaj sem prišel do »Ljudskega magacina«, sem opazil, da sem tisto nagrado pozabil v »Ojstrici«. Takoj sem se vrnil, toda prepozno. O zavedi ni bilo ne duha ne sluha in moja nagrada — kakšna, žal tudi ne vem — za Helsinki je ostala po moji lastni zasluzi več kot simbolična.

Sezona 1953 sem štel kot izrazito medsezono, kot razdobje med olimpijskimi igrami in evropskim prvenstvom. Manj sem treniral in manj nastopal, čemur pa je v precejšnji meri pripomogla tudi poškodba. Začetni rezultati so bili tako skromni, da sem moral od trenerja in drugih prestrižati marsikaj. Prvi rezultat na 100 m je bil kar 11,5 in tudi na ovirah se precej časa nisem mogel spustiti pod 15 sekund.

Prva velika prireditelja so bile obnove balkanske igre v Atenah. Ob koncu junija smo odinili v Grčijo. Najprej naj nekaj povem o olimpijskem stadionu v Atenah. Ta ime nitna marmornata zgradba, ki so jo Grki napravili po vzoru antičnih stadionov za prve moderne olimpijske igre leta 1896, je sicer prekrasna, toda za tekmovanje kaj neprikladna. Stadion je namreč zelo dolg in zelo ozek. Ovinki so strahotno ostrji, proga pa se od starta do cilja vzpenja za več kot pol metra. S tem sem imel velike težave, še slabše pa se je godilo tekačem na srednje in dolge proge, ki so prvokrat nastopili na tem stadionu. Opravičil sem svojo vlogo favorita in postal balkanski prvak s skromnim rezultatom 15,3.

Presenečenje zase je tudi atensko občinstvo. Tako temperamentnega atletskega občinstva doslej še nisem spoznal. Pri vsem tem pa je to tudi fair občinstvo, ki pozna rezultate bolj, kot gledalci v večini držav, kjer sem dotlej go-

Lov za drugim mestom

SOLIDNA KVALITETA • HUDA BORBA ZA DOBER PLASMA • ČE BI IMELI VEČ UMETNIH DRSALEŠČ ...

vaka Jugoslavije, nam je jasno, da so Jeseničani med vsemi največji favoriti. Prestali so hujšo krizo, ki je morda nastala zaradi zamenjave trenerja ali pa morda zaradi kakšnih drugih notranjih nesoglasij. Dejstvo je, da so se v tekmi z Ljubljano pokazali v najlepši luči in da nimajo resne konkurence v letošnjih prvenstvenih borbah. Njihovo najboljšo orožje sta hitrost in ostrina v igri. Dirigent moštva je »Hajjak« Cene Valentar, ki je po našem mnenju za zdaj najboljši hokejist v državi. Po njegovih sledih stopata mladi razbojnik Felc in neugnani Tišler. Če jim pridruži Smoleja, je torej mladi rod v novem pomlajenem hokejskem moštvu Jesenic prazen podlino mesto. Ko bo za kakršenkoli meddržavno srečanje zvezni kapetan Luce Žitnik sestavil našo reprezentanco, bo pač moral iskati imena reprezentantov po večini iz hokejskega moštva Jesenic.

tovo od ostalih drugo in zanj se je, kot vidimo, že po II. kolu vnela strahovita borba. Za drugo »stopnico« je več kandidatov. Najprej smo mislili, da sta to samo Partizan in Ljubljana. Toda, glej! Kar čez noč sta se pojavila še dva rivala — Zagreb in Tašmajdan. Kdo bi si mislil, da bodo Zagrebčani, o katerih nismo slišali po končanem lanskoletnem tekmovanju ničesar več, začeli delati zmedo? Napovedovali smo jim, tako kot Crveni zvezdi, mesto pri dnu lestvice. Odlili so v Beograd, odigrali dve tekmi in pobrali 4 točke! Tašmajdan, ki je morda trenutno od treh beograjskih, najboljšo moštvo, je moral položiti orožje pred Zagrebom, kar nas je presenetilo in opozorilo, da se tudi le-ta poteguje za mesto pod vrhom. Tašmajdan po vsem tem ne misli odstopiti od nadaljnjih spopadov za mesto pod Jesenicami. Ne-

ski, je večkrat zatrdil, da bi Ljubljano od vseh jugoslovanskih moštvo ob dobrih vremenskih pogojih v eni sami sezoni zanesljivo pripeljal na vodilno mesto. Res je, da Ljubljani igrajo pametno, koristno in večkrat tudi borbeno. Njihova igra je posebej tedaj temperamentna, ko gre za prestiž in takrat so sposobni privedti tudi največjo senzacijo. Ali jim moremo letos napovedovati uspeh v tem lovu za drugo mesto?

S turneje v Beogradu so prinesli 4 točke, na kar so tudi računali. Kaže, da imajo dobro zamišljen načrt, vendar sami — kot smo slišali — neradi gorijo o svoji razvrstitvi na lestvici. Pravijo le to, da bodo zadovoljni s častnimi rezultati, razvrstitve na lestvici pa prepustijo športni sreči. Tradicija hokeja je doma v Ljubljani in če bodo ljubljanski hokejisti v bližnji bodočnosti dobili umetno drsalešče, bo vsem hokejistom iz nasprotnih taborov vsako leto težje ...

M. L.

Zakaj zlivejo žolci na Zupančiča?

Toliko psovki in žalitev kot je padlo v zadnjem času, na Jesenicah kot v Beogradu, na odličnega igralca Ljubljane Zupančiča Miho, se menda že dolgo ni vsulo na kateregakoli športnika. Zakaj? Miha je bil resda v nekaterih akcijah doslej preveč borben in morda celo sem in tja nediscipliniran, toda to še vedno ne bi smelo povzročiti, da bi sicer tako srčnega fanta in enega najboljših jugoslovanskih hokejistov z nesramnim psovanjem toliko žalili. Miha ima prav zaradi kričanja gledalcev težko stališče pri sodnikih, ker so le-ti zanj prav zaradi krivičnega navijanja gledalcev pristranski. Prav zdajnja turneja v Beogradu potrjuje te ugotovitve. Če se je borbeni Miha samo nekoliko bolj razgibal kot ostali, je že sedel na kazenski klopi za dve minuti. Kar pa so z njim počenjali nasprotni igralci in je pri tem sodniška piščalka mirovala, presega že vse meje. Ne bomo zagovarjali nešportnih potez Mihe Zupančiča, vendar pa moramo reči, da morajo v bodoče sodniki soditi po svoji lastni presoji, ne pa kloniti pod vplivom nepoznavalcev hokejske igre, niti podlegati razbesnelem vpitju klubašev.

Madžarski hokejisti v Jugoslaviji

Naš domači hokejski program so v preteklem tednu izpopolnili madžarski hokejisti — moštva Dozsa iz Budimpešte. V ponedeljek zvečer so nastopili na Jesenicah in odigrali prvo tekmo proti domačemu moštvu. Jeseničani so nastopili brez Valentarja in Kristana. Madžarsko moštvo so pravzaprav sestavljali sami državni reprezentanti in tako so tekmo odločili v svojo korist s 5:2 (1:1, 1:0, 1:2). Igra je bila lepa in je kljub porazu navdušila 4.000 domačinov. Gole so dosegli: Felc in Trebušak za Jesenice ter Molnar 2 in Borozly 1 za Madžare. Tekmo sta sodila Gorše in Hago iz Budimpešte. V četrtek zvečer pa so Madžari Madžari nastopili proti Tašmajdanu v Beogradu. Tudi v tem srečanju je zmagal madžarski prvak s 5:2 (3:0, 2:1, 0:1).

Vesti iz Gorice

Kegljaški klub Branik iz Nove Gorice je pred nedavnim organiziral pripravo za svoje člane. Že tretjič zaporedoma je osvojil prvo mesto Jelerčič, ki je v 200 lučajih podrl 840 kegljev, drugi je bil Sulič, tretji Mokorel.

Pomanjkanje smučarskih sodnikov rešujejo na Gorškem z vsakoletnim prirejanjem seminarjev. Pred dnevi so zaključili v Tolminu dvodnevni seminar za sodnike, ki ga je vodil Ante Gnidovec. Izpite je opravilo z uspehom 5 kandidatov in med njimi Cika Močnik iz Tolmina, ki je tako postala prva smučarska sodnica na Primorskem.

Zaradi pomanjkanja snega je Primorska smučarska podzveza določila nove datume za prireditve. Tako bo primorsko prvenstvo 14. in 15. februarja, prvi zimskošportni teden pa bo verjetno še kasneje. »Partizan« iz Tolmina, ki je med najboljšimi društvi v Sloveniji, je imel svoj občni zbor. In kaj smo slišali? Društvo je povečalo število aktivnega in podpornega članstva in v celoti pobralo članarino. Osvojilo je 8 pokalov okrajnega značaja. Tesno je sodelovalo s šolami, JLA in drugimi društvi, in uživa pri ObLO ter političnih organizacijah velik ugled.

odločen rezultat z Ljubljano (6:6), predosem pa dobra igra, je najboljši dokaz, da Tašmajdan računa s tekmeč, ki jih hoče na vsak način ujeti na drugem mestu. In Partizan? Mladi, novi igralci, ki jih trenira Luce Žitnik, še nimajo potrebnih izkušenj, čeprav so dobri drsaleci, ki bodo morda prav Jesenicam v nekaj letih resen tekmeč.

Ljubljana in — težave z ledom

Preostane torej še Ljubljana. O njej smo v letošnji sezoni že mnogo slišali in vemo, da se vsa leta nazaj bori z največjimi težavami. Nimajo umetne ledeno ploskve pa tudi vremenske razmere jim niso naklonjene. Nekdanji trener Jeseničanov Blaha, ki ga je letos zamenjal Volkoro-

Ali ste že poravnali narečnino?

sem se rekoč: »Najprej mi gre za zdravje in šele potem je tek. Zaradi enega nastopa pa res ne mislim morda za celo življenje prenehati s tekmovanjem. Ta predlog se mi zdi brezvesten.« Obljublil sem, da bom sicer šel na stadion in poskusil, če bi morda mogel teč. Kmalu pa sem videl, da ne bo nič in v finalu je nastopilo le 5 tekačev. Zmagal je Nemeč Bert Steines. V Dortmundu sem prišel v stik z nemškimi športnimi zdravstniki, ki so se seveda zanimali za mojo poškodbo. Svetovali so mi, da naj se obsevam s kratkimi valovi in potem začnem s prav rahlim treningom.

Držal sem se navodil in res je pomagalo. Tedaj pa je bil na vrsti še pomembnejši dogodek v mojem življenju. Poročil sem se in odšel na poročno potovanje na Primorsko. 14 dni nisem treniral in ob povratku sem si zazelel enkrat gledati atletsko tekmo. V Zagrebu je bil dvoboj z reprezentanco Zahodne Nemčije, pa vsa šla z ženo tja. Ko sem šel na stadionu pozdravit sotekmovalce in funkcionarje, so me ti pričeli prepričevati, naj vseeno nastopim. Poskušal sem jih prepričati, da bomo ta dvoboj itak izgubili in da bi bilo bolj važno, da bi bil pripravljen za srečanje s Finci, ki je bilo 14 dni kasneje v Beogradu. Pa jih nisem mogel prepričati. Tudi na nogo sem se poskusil izgovarjati, češ da še ni čisto v redu. Žena je tudi stala zraven in je rekla: »Vredu, nastop! Toda če izgubiš, potem si atletiko kar izbij iz glave!«

Priznati moram, da me je vse skupaj vabilo, čim sem videl postavljeno tisto vrsto ovir, lep dan in vse lepo urejeno, kot vedno v Zagrebu. Pa sem se odločil: »Dajte mi šprintarice in dres, bom poskusil. Zbrali so mi vse potrebno — kajti sam nisem imel s seboj prav ničesar — in pričel sem se ogrevati. Prišel je

glavni nemški adut Steines in se začudil, ker je bral, da zaradi poškodbe ne bom nastopil. Obrazložil sem mu, kako so me pregovorili. Videl sem, da je vso stvar vzel bolj v slogu — ena žrtev več.

Noga je vzdržala vse ogrevanje. Nič me ni bolela in tako sem se ves zadovoljen odpravil na start. Ze prvi poskus je uspel. Poteka ne bi opisoval, 14 sekund in 7 desetink je pač kratka doba, toda ugotovimo lahko končni vrstni red: 1. Lorgier, 2. Steines 14.8. Tako zaprepaščenega človeka, kot je bil po teku Steines, še nisem videl. Ni mogel razumeti, da ga je premagal nekdo, ki je precej časa počival zaradi poškodbe, ki se je razen tega še poročil in bil na poročnem potovanju — njega, svetovnega študentskega prvaka.

Na start na dvoboju proti Finski sem šel z majhnim strahom, kajti Suvivuo je izjavljal, da bo tekel 14.6. Odgovornost je bila večja, kajti tokrat so bile sile bolj izenačene, kot v Zagrebu, in je bila vsaka točka dragocena. Strah pa je imel predelike očti. S skromnim rezultatom 15.2 sem zmagal!

Sezone je bilo konec in bilanca je bila po rezultatih sodeč bolj skromna. Na ovirah sem bil letos slabši, kot leto dni prej. Malo je bila temu kriva poškodba, več pa splošno zmanjšanje treninga, ki sem ga že opisal.

Zimo sem prebil bolj pri študiju in manj na treningu in prišlo je leto 1954, leto evropskega prvenstva v Bernu. V začetku sezone sem se, kar se je dalo, izogibal ovir in sem nastopal samo na 100 m. Šele 13. junija sem v Mariboru prvič pokleknil pred vrsto ovir.

To je prizor iz dvoboja med Jesenicami in Ljubljano, ki bosta brzkone zasedla vrh lestvice

Hokej je moška borbeni igra. Tako tudi najboljši trenerji svoje učenje in tako tudi mora biti. Jugoslovanski hokej se v celoti še ni dokopal do tega spoznanja, ker se je bori z osnovnimi težavami. Šele takrat bomo govorili o borbeni — a ne surovi igri — ko bodo hokejisti dobri drsaleci, duhoviti v preigravanju z gumijasto ploščico in ko ne bodo poznali strahu.

letošnjega prvenstva. Jeseničani imajo že nekaj let dobre pogoje — umetno ledeno ploskev in trenerja — pri vsem tem pa so tudi sami tako vneta za hokej, kot jim nareka tradicija. Vsa ostala moštva pa kljub dobrim pogojem — med temi najbolj beograjski klubi — močno zaostajajo in bodo še nekaj let capljala za Jeseničani, ki so si pridobili celo mednarodni sloves.

Jesenice favorit številka 1

Ko govorimo o razvrstitvi moštvo na prvenstveni lestvici in ob tem že skoraj napovedujemo novega pr-

Dirka ostalih moštvo

Proo mesto je torej oddano. Kaj pa ostala? Najčastnejše je prav go-

Slovenski strelci in proslava 40-letnice ZKJ in SKOJ

Naši strelci med prvimi ...

Ze ob lanskem plenumu Strelske zveze Slovenije smo se dotaknili nekaterih bistvenih točk programa, ki naj bi ga v letošnjem letu izvedle strelske organizacije na terenu. Pri tem pa tedaj ni bil upoštevan spored številnih tekmovanj v počastitev 40-letnice ZKJ in SKOJ.

Lahko pa rečemo, da je strelska organizacija med prvimi športnimi organizacijami, ki so sestavile program svoje dejavnosti v počastitev te, za naše narode tako pomembne obletnice. Zato je prav, da se nekoliko podrobneje dotaknemo vseh nalog, ki so jih ali naj bi jih prevzele strelske družine, občinski in strelski odbori, na čelu s Strelsko zvezo Jugoslavije in Slovenije. Republiške strelske zveze bodo namreč glede tega delale z roko v roki s svojim najvišjim zveznim forumom in seveda tudi po njegovih navodilih.

V čem pa je jedro te akcije, ki jo namerava izvesti Strelska zveza Slovenije?

Predvsem gre za aktivno množičnost in kvalitetni napredek članstva strelskih organizacij, razen tega pa seveda tudi za najširšo udeležbo pripadnikov ostalih športnih, množičnih in političnih organizacij pri strelskih tekmovanjih. Gre torej za resnično množično izvedbo strelskih tekmovanj, ki naj bi jih strelske družine organizirale v svojem območju.

Razumljivo je, da bodo morale strelske družine začeti s to akcijo takoj, kajti tekmovanje ne obsega samo strelskih nastopov, temveč tudi ugotavljanje organizacijskih sposobnosti in podobno. Tista družina, ki bo izpolnila vse naloge in dosegla z njimi največ uspehov, bo proglašena za najboljšo strelsko družino v Sloveniji v letu 1959.

In kakšne so točke, ki bodo prile v poštev za ocenjevanje? Strel-

ska zveza Slovenije je namreč določila posebno komisijo, ki bo ocenjevala naslednje dejavnosti strelskih družin:

■ aktivnost in uspehi pri pridobivanju novega članstva, posebno iz vrst mladine in žena,

■ udeležba članstva na prvenstvih SD, ki so predpisana s programom tekmovanj SZS,

■ število ostalih tekmovanj SD in udeležba na njih,

■ ustanavljanje strelskih sekcij po šolah, podjetjih, ustanovah in v predvojaški vzgoji,

■ redno plačevanje članarine in izpolnjevanje drugih obveznosti do strelske organizacije,

■ izvedba množičnih strelskih tekmovanj z zračno puško v času od 1. aprila do 31. maja.

Namen SZS je, razen članstva strelskih družin, v tekmovanja vključiti čim več pripadnikov »Partizana«, športnih društev, mladinske in pionirske organizacije, sindikatov, Zveze borcev, Zveze rezervnih oficirjev, gasilskih društev in ostalih množičnih organizacij. Tekmovanja bodo seveda ločena po posameznih organizacijah, strelske družine pa bodo poskrbele za takšen program, da bo omogočena udeležba kar največjemu številu državljanov.

V podrobnosti glede posameznih tekmovanj se ne bomo spuščali. Pri tem namreč ne gre za doseganje rekordov, temveč bolj za to, da se naše delovne ljudi in mladino čim bolj približa strelski organizaciji ter jih seznanji z njenimi plemenitimi stremiljenji, kajti prav ob 40-letnici ZKJ in SKOJ naj bi naši državljanji pokazali neuklonljivo pripravljenost stati na braniku svoje socialistične domovine.

sloval. Nič ne pretiravam, če trdim, da so me ljudje v Atenah, takole na ulici ali v kakšni trgovini, bolj poznali kot na primer v Ljubljani ali Mariboru. Škoda, da ni bilo tedaj več priložnosti za natančen ogled mesta. Videl sem sicer Akropolis in še nekaj takih pomembnih zanimivosti, ves ostali prosti čas sem izpolnil s študijem matematike. Komaj sem prišel v Ljubljano, sem namreč kar z vlakom hitel k profesorju Vidavu na izpít. Da ne boste mislili, da nisem naredil izpíta!

Pred odhodom na dvoboj z Norveško v Oslu smo bili na skupnih pripravah v Celju in tedaj me je doletela tudi prva resnejša poškodba. Pri treningu štafete sem nenadoma začutil rahlo bolečino v nogi. Najprej sem mislil, da ne bo nič hudega, toda ko sem se popolnoma ohladil, me je noga bolelo tako, da sem komaj hodil. Če bi imel za zdravljenje dovolj časa, morda 14 dni ali tri tedne, bi si poškodbo najbrž popolnoma pozdravil. Toda treba je bilo potovati na Norveško in šel sem z napol ozdravljeno poškodbo. Pri hoji nisem imel več težav in v Oslu sem se po ogrevanju kar dobro počutil. Med tekom pa me je spet zagrabilo. Sicer sem prišel do cilja, celo kot prvi v času 14.9, toda — spet sem bil poškodovan.

Nastop na prvenstvu Slovenije sem izpustil, da bi lahko nastopil teden dni kasneje na svetovnem študentskem prvenstvu v Dortmundu. Ze v predteku tega tekmovanja mi je noga že tretjič v enem mesecu odpovedala. V finale sem se sicer plasiral, toda imel sem hude težave. Malo je bilo upanja, da bom nastopil v finalnem tekmovanju. Pri tem ne morem mimo nepravilne poteze vodstva naše ekipe. Takole so mi rekli: »Kaj bi bilo, če bi ti dali injekcijo morfina, da ne bi čutil bolečin in bi vseeno nastopil.« Razjezil

Imamo sedem atletskih olimpijcev

Strokovni svet Atletske zveze Jugoslavije je na svojem zadnjem sešanku sprejel vrsto sklepov v zvezi s olimpijskimi kandidati in njihovimi pripravami za igre v Rimu. Zvezna kapetana Lenert (za moške) in Vranič (za ženske) sta določila norme, ki jih je strokovni svet potrdil. Vendar je pri teh normah nekaj posebnega v tem, da se nanašajo na letošnje leto, ne pa na leto 1960, ko bodo olimpijske igre. Ta način je vsekakor mnogo pozitivnejši od dosedanjega, ko so morali tekmovalci svoje norme dosežati v letu olimpijskih iger ali evropskega prvenstva. S tem so čisto popolnoma pokvarili sezono, na omenjenih velikih tekmovanjih pa so dosegli le povprečne rezultate.

ogromna sredstva. V kolikor bodo ta sredstva res na razpolago, pa bi morali težiti za tem, da jih ne bi izkoristili izključno le za nekaj olimpijcev, ampak naj bi koristila atletski nasploh. To je namreč možno. Če opisani sistem priprav daje možnost izkoriščanja teh sredstev tudi bolj na široko (od pomoči za priprave bodo imeli koristi klubi v celoti, pri centrih se bodo lahko usposobljali trenerji in tudi tekmovalci, ki niso olimpijski kandidati itd.)

OBRAČUNI KRANJSKIH ŠPORTNIKOV

Občni zbori kranjskih športnikov so te dni kar na tekočem traku. Kot prvi so podali svoj obračun rokometarji Mladosti, o katerih pa smo že pisali. Sedaj še nekaj besed o ostalih.

Smučarji Triglava so ugotovili, da lani niso mogli izvesti vsega programa, zlasti dela z mladino zaradi slabih vremenskih pogojev. Kot pa je videti, tudi letos zaradi tega ne bodo mogli izvesti bogatega načrta, kot so si ga zadali na nedavnem obnem zboru.

Na zboru košarkarskega kluba Triglav so se odločno zavzeli, da bi bilo treba zaradi vedno večjega števila košarkarskih klubov na Gorenjskem ustanoviti tudi na Gorenjskem svojo podzvezo. V bodoče bodo organizirali šolo košarke za najmlajše. Mnogo pa so razpravljali tudi o igrišču, ki ga nameravajo asfaltirati.

Pretekli četrtek pa so zborovali kegljači kranjskega Triglava. Iz poročil smo videli, da se je število članov od lanskega obnema zboru zmanjšalo kar za 110, tako da danes klub šteje le 253 članov. Eden najmočnejših klubov v državi si je zadal na tem zboru najvažnejšo nalogo, da bo šel še bolj v širino, saj je ta šport zelo priljubljen med našim delavstvom. Sklenili so, da se bodo morali v klub vključiti vsi kegljači, ki delujejo v okviru raznih krožkov. Mnogo pa so se vrteli tudi okoli nadaljnega obstoja bufeta na kegljišču, vendar pa je videti, da bo le-ta ostal na kegljišču.

Jugoslavija stopa proti vrhu

Vojislav Marković evropski lopar številka 1 — Dobro upanje tudi za našo reprezentanco

Vsa večja mednarodna namiznoteniška tekmovanja pred svetovnim prvenstvom, ki bo od 27. marca do 5. aprila v Dortmundu, so za nami. Res je sicer, da na njih niso nastopali vsi najboljši evropski igralci, lahko pa si vseeno ustvarimo približno sliko o moči reprezentanc in posameznikov.

Berczik in Sido sta še vedno udarna sila madžarske namiznoteniške reprezentance

Ustavimo se najprej pri reprezentancah. Naše reprezentance na svetovnih prvenstvih doslej niso bile preveč uspešne. Čeprav so nas zastopali Dolinar, Harangozo in Vogrinc, ki so sodili med najboljše predstavnike te panoge, nam sreča ni bila mila. Vogrinc je sicer eden redkih, ki je premagal poleg vseh ostalih mojstrov tudi najboljšega japonske igralca, Dolinar in Harangozo sta bila svetovna prvaka v dvojicah, toda v moštvnem tekmovanju kljub temu ni bilo pravega uspeha. Čehi in Madžari so nam bilo navadno nepremagljiva ovira.

Imamo lepo priložnost

Tudi po zadnjih nastopih, ko so nas zastopali naši mlajši tekmovalci, naše reprezentance ne moremo uvrstiti na najvišjo stopnico v Evropi. Uspešni so bili le posamezniki, v moštvih pa je vedno kdo zatajil. Toda, če upoštevamo, da so Čehi zaradi nesreče reprezentantov ostali brez najboljših, da Francozi in Angleži v zadnjem času ne predstavljajo tistega, kar so pred nekaj leti in da so najboljši romunski

reprezentanti kaznovani, je letos morda le prišel čas, ko bomo tudi v ekipnem tekmovanju med najboljšimi. Ostanje seveda še Madžari in Svedci, katere pa so naši tekmovalci na turnirjih posameznikov v zadnjem času že večkrat premagali. Ostale reprezentance pa imajo le po enega boljšega igralca in našim ne bi smele biti problem. Nismo pa upoštevali azijskih reprezentanc, proti katerim pa bo težje kaj doseči. Vendar pa bi bil že naslov najboljšega evropske reprezentance odličan in le-ta ob solidni igri ni nedosegljiv!

Marković pred Berczikom

Kaj pa so pokazala tekmovanja posameznikov? Ne da bi pretiravali, lahko uvrstimo našega državnega prvaka Vojislava Markovića na prvo mesto v Evropi. Le redki igralci so bili namreč v dvobojih z njim uspešni, pa še ti le v moštvenih tekmovanjih. Naslov najboljšega Jugoslavana je kar po vrsti dodal še naslove mednarodnega prvaka Skandinavije, Bolgarije in Romunije. To je uspeh, ki ga letos ni dosegel nihče in ga upravičeno postavlja na prvo mesto. Posebno še zato, ker je vedno poleg drugih premagal tudi evropskega prvaka Berczika in so bile finalne igre vselej v znamenju dvoboja Marković-Berczik, vsakokrat seveda v korist našega reprezentanta. Kaže, da so napovedi svetovnega prvaka in večletnega madžarskega reprezentanta Sida uresničujo. Pred časom je napovedal, da igralec, ki trenira 6 ur na dan kot Berczik, ne more dolgo uspevati. Res pa je, da madžarski namizni tenis ne predstavlja le Berczika. Za njim je še vrsta drugih, ki utegnejo biti prav tako nevarni.

Vendar pa tudi od naših ne moremo računati le na Markovića II. Franič, Hrbud in Marković I so prav tako sposobni marsikaj napraviti. Harangozo in Vogrincu bi tudi

napravili krivico, če bi ju prezrli. Na mednarodnem prvenstvu Jugoslavije sta premagala nekaj odličnih igralcev in opozorila, da je treba nanju še vedno računati. Na kratki torey — letos razpolagamo s takim številom odličnih igralcev, da lahko gledamo nekoliko bolj optimistično na dogodke v Dortmundu. Kar ne bo uspelo enemu, bo morda drugemu. Treba pa bo pokazati vse sposobnosti in zvrhano mero borbivosti, kajti tudi mala bela žogica je okrogla ..

Evropsko prvenstvo v Beogradu

Namiznoteniška zveza Jugoslavije je sprejela organizacijo evropskega prvenstva, ki bo od 3. do 10. aprila leta 1960 v Beogradu. To je gotovo lepo priznanje jugoslovanskega namiznemu tenisu, ki je v zadnjem času dosegel toliko pomembnih uspehov.

Zvezni kapetan Zlatko Weiler je že objavil načrt o pripravah jugoslovanskih reprezentantov za svetovno prvenstvo v Dortmundu. Naša reprezentanca bo določena po treh zveznih turnirjih, na katerih bodo sodelovali vsi kandidati. Prvi turnir bo 30. in 31. januarja v Beogradu, druga dva pa februarja in marca v Ljubljani, oziroma v Beogradu. Pred odhodom na prvenstvo pa bo imelo 8 najboljših igralcev krajše skupne priprave v Beogradu in pred svetovnim prvenstvom bodo jugoslovanski reprezentanti nastopili še na mednarodnem prvenstvu Belgije.

olimpijski kandidati
Alenka Hudobivnik

Kdo ne bi poznal ene najboljših slovenskih, pa tudi jugoslovanskih atletinj Alenke Hudobivnik? Vedno nasmejana — le kadar jo boli zob, se drži malo bolj kisló — je nekakšen dobri duh v ekipi Odreda in

povsod, ali na stadionu, na treningu, in tekmovanjih ali na potovanju, je okoli nje vedno dovolj smeha. S tem pa seveda ni rečeno, da ni tudi resna. Pravijo, da je kar resna pri svojem študiju germanistike, pa tudi trener je z njo še kar zadovoljen. Že nekaj let sodi med najboljše metalko diska v državi in njeni doseženi rezultati (najboljši meri 45.44 metra) so ji prinesli tudi vrstitev med olimpijske kandidate.

Res bi šla rada v Rim. To so bile njene prve besede, ko je izvedela, da je tudi med kandidati za olimpijske igre. Seveda pa se je že v istem trenutku zavedala, da pričakujejo tisti, ki so jo uvrstili v vrsto onih, ki bodo čez leto in pol dobili potni list za italijansko prestolnico, tudi od nje še precej več, kot je pokazala doslej v atletski areni.

Vem, da sem še precej daleč od Rima. Razen tistih nekaj kilometrov znače ali pa železniške linije od Ljubljane do Rima mi manjka tudi še nekaj metrov pri mojih rezultatih. Za zdaj nisem še niti na 45 m tako zanesljiva, da bi jih dosegala na vsakem tekmovanju. Za Rim pa bo treba vsekakor večkrat dosegati tudi po 47 ali 48 m.

Nisem noben atletski fanatik ali asket, toda kljub temu ljubljani, da bom trenirala več kot doslej in upam, da se bo to poznalo tudi na mojih rezultatih.

Toliko naša olimpijska kandidatka sama. Sedaj pa dovolite še mnenje neutralnega opazovalca: Omenjenih 47 m ali 48 m z 1 kg težko okroglo ploščo za Hudobivnikovo ni nemogoč rezultat. Seveda pa obstaja tudi tukaj tisti znani »ček«. Če bo res držala oblubo in če bo trenirala več kot doslej, potem bosta skupaj s trenerjem prof. Sturmom verjetno uspela.

Torej — če...

Šport krepi njihovo družabnost

Obisk pri športnikih železniške tiskarne — Izživljajo se ob različnih panogah — Lahko bi jih posnemali

Kdor bi rad zvedel kaj več o športnem življenju v ljubljanski železniški tiskarni, mora obiskati kolektiv dopoldne ob desetih. Takrat imajo namreč pol ure odmora. Vendar bi se zmotil, kdor bi mislil, da bo našel uslužbenca za mizami s kosi kruha v rokah. Večina namreč temeljito izkoristi prosti čas in se v odmoru doobra razgiba ter naužije svežega zraka. Pred dnevi smo obiskali športnike tega pri zadevnega kolektiva.

Igrišče za odbojko na dvorišču Direkcije železnice je bilo pod snegom. Toda dobra pod snega ni mogla preprečiti, da se na igrišču ne bi pojavili ob desetih najbolj navdušeni odbojkarji. Seveda so prišli z lopatami in v nekaj minutah je bil prostor očiščen, moštvi pa hitro pripravljene za igro. Nikogar ni motilo, da je igralo na vsaki strani po 7 igralcev. Veših jih nastopi tudi več, ostali pa so gledalci.

S 55 LETI PRVO SREČANJE S ŠPORTOM

Ne smete pa misliti, da nastopajo le mlajši igralci. Starejši so skoraj bolj navdušeni. 55-letni stereotiper Kozjak Alojz pred dvema letoma pravzaprav ni vedel, kaj je šport. Sedaj pa ne mine dan, da se mož ne bi v odmoru razgibal z odbojko. Vendar pa ni ostal le pri tem, ampak ga je šport tako pritegnil, da je pričel delati tudi v domačem »Partizanu«. Log pri Brezovici je tako dobil člana, na katerega najbrž ni računal. Vsaj po starosti ne.

Čeprav drugi niz še ni bil končan, je bilo treba zaključiti. Morali so se vrniti na delo. Nasmejanih obrazov in v živahni razpravi o tekmah so odhajali na svoja delovna mesta. Prav gotovo jim je za tem hitreje minil preostali delovni čas. Tudi direktor Milan Košir je bil med njimi. Že spotoma nam je pripovedoval:

»Da je športno življenje pri nas tako razgibano, je velika zasluga organov delavskega upravljanja, ki so vedno pokazali razumevanje. Seveda smo znali ljudi tudi navdušiti in še preden je prišel predlog za polurni odmor med delom, smo pri nas že uveljavili to novost.«

ZACELI IN NE ODNEHAJO

»Od kdaj pa je športna dejavnost pri vas tako živahna?«

»Pričeli smo že takrat, ko je bilo športno življenje v sindikatih še pestrejšo. Ko je potem vse to pri ostalih zamrlo, smo mi še vedno vztrajali. Na dvorišču smo si uredili igrišče za odbojko in se v popoldanskih urah večkrat zabavali. Lani smo uvedli polurni odmor in tako lahko v tem času malicamo in se vrh tega še nekoliko razgibamo.«

»Ali imate le igrišče za odbojko?«

»Igramo odbojko, namizni tenis, nogomet, kegljamo in streljamo. Za zdaj v času odmora igramo le odbojko. Toda posebno poleti postaja problem prostora vse bolj pereč. Ljudje se vedno bolj navdušujejo in včasih nas je kar za dve izmeni v odbojki. Vsak bi rad igral in nihče neče stati ob strani. Prav zato je postala potreba po novih napravah. Lani smo uveljavili še igrišče za badminton, letos pa imamo v naršnih prostor za balinanje in strelišče. Ker se zadovoljimo s preprostimi napravami, nam bo to gotovo uspelo, tembolj, ker je na dvorišču dovolj prostora. Sicer pa potrebujemo tudi gledalce, ki nas vzpodbujajo. Med nami so navdušeni kegljači, vendar nam doslej ni uspelo dobiti kegljišča, ki bi ga lahko vsaj enkrat na teden uporabljali. Morda se nam bo kaj kmalu posrečilo tudi to.«

OB IZLETIH TUDI TEKME

»Kaj pa srečanja z ostalimi kolektivi?«

»Tudi teh ne manjka. Vsako leto priredimo približno 5 dvodnevnih izletov, ki so združeni z različnimi športnimi tekmami. Lani smo izlet na Bled izkoristili za tekmo naših nogometašev z blejskimi. Ko smo se pomerili s športniki iz Borovnice, smo si ogledali še Pikel. Posebno zanimivo je bilo na izletu na otoku Pagu in Novalji. Prosili smo domačine, če bi lahko uporabljali odbojkarško igrišče. Najprej nam niso dovolili, češ, da jim bodo »sindikalisti« pokvarili športne naprave. Potem so se le omehčali in nas tudi prosili, da smo odigrali z njimi tekmo. Zvočniki po mestu so na ta nastop vabili gledalce, ki se jih je zbralo precej. Pokazali smo jim, da znajo tudi »sindikalisti« igrati in smo zmagali s 3:1. Pomembnejše je seveda, da smo se prijetno razvedrili in da so nas še povabili. Seveda pa na noben izlet ne pozabimo vzeti s seboj žoge, badminton in drugih športnih rekvizitov. Tako se na svežem zraku prijetno razvedrimo. S tem pa se krepi tudi medsebojno prijateljstvo in družabnost našega 90-članskega kolektiva. Posebno zanimanje vzbujajo seveda tekme med starimi in mladimi. Starostna meja je 35 let.«

Tako torej živijo športniki železniške tiskarne. Najbrž bi lahko marsikateri kolektiv našel dober vzor pri njih in jih posnemal. Primer v tem kolektivu kaže, da ni vedno dobro reči, da med starejšimi ni zanimanja za šport.

»Če slučajno več za kakšen kolektiv, ki bi se rad pomeril z našimi športniki, naj se nam javijo in radi jih bomo obiskali,« nam je še dejal ob slovesu tov. Milan Košir.

M. G.

Priprave v klubih

Strokovni svet je tudi sklenil, da bo večji del priprav olimpijskih kandidatov potekal v klubih, seveda pa bo še vedno tudi nekaj skupnih treningov, ki bodo služili predvsem prežledu pripravljenosti in pa morebitnim izboljšavam tehnike. Do 1. marca bodo zvezna kapetana in trenerji pripravili načrt treninga za vsakega atleta in atletinjo posebej. Izbrali so tudi trenerje za posamezne skupine disciplin. Racič je prevzel teke na kratke proge, Petrovič srednje proge, Lang dolge proge, Lenart skakalce, Bakon metalce, Gradišnik pa tekače z ovirami. Vse delo pa bo koordiniral zvezni trener Jankovič. Sistem pri atletinjah naj bi bil nekoliko drugačen, in sicer tako, da bi osnovali nekaj središč. V Ljubljani naj bi bilo pod vodstvom prof. Sturma središče za mete, v Zagrebu pod vodstvom Suvica središče za sprint in ovire, v Beogradu za sprint in srednje proge pod vodstvom Milenkovića, v Novem Sadu pa za skoke pod vodstvom Vranića. Atletinje, ki v svojih klubih nimajo možnosti specialnega treninga, bi prihajale v ta središča na 10-dnevene treninge.

Vsi kandidati prve in druge kategorije bodo dobili kompletno opremo, nekoliko manjše pomoči pa bodo deležne tudi olimpijske rezerve. Strokovni svet predlaga Atletski zvezi Jugoslavije tudi, da bi finančno podprla klube, v katerih se pripravljajo kandidati, tako da bi bile v redu vse naprave, od tekalnišča in naprav za skoke in mete, pa do prh in morebiti tudi maserjev.

Lepi načrti — toda ...

Brez pretiravanja lahko ugotovimo, da je strokovni svet temeljito pripravil načrte naših olimpijskih priprav, seveda pa je drugo oprašanje, če bodo ti načrti res tudi postali stvarnost. Po vsem tem, kar smo napisali, je predosem jasno, da bodo za olimpijske priprave potrebna

Prihodnji teden bodo padli prvi keglji

Se teden dni nas loči od letošnjega prvenstva moških ekip v republiški kegljaški ligi. Le-ta bo letos nekoliko večja, saj bo imela 16 članov, kajti v njo sta se na novo uvrstila Gradis iz Jesenic in Konstruktor iz Maribora, medtem ko bo morala ljubljanska Ilirija letos tekmovali v zahodni conski ligi. Člani kegljaških klubov, ki bodo sodelovali v tej ligi, se letos, vsaj kot slišimo, niso začeli zgodaj pripravljati, v zadnjem času pa so imeli nekaj prijateljskih nastopov, ki naj bi jim služili za pregled posameznih moči in hkrati za zadnje priprave pred prvenstvom.

Pri tem smo prišli do nekaterih zanimivih zaključkov. Na različnih tekmah so moštva pokazala veliko izenačenost, nekatera pa so presežila celo kandidate za boljše mesta v ligi. Seveda rezultati vselej niso bili preveč zadovoljivi in dosedega povprečje s posameznih tekem nekaj nad 800 podrtih kegljev. To seveda ni preveč kvaliteten povpreček, če pomislimo, da so mnogi tekmovalci v preteklem letu dosegali rezultate nad 840, posamezniki pa celo blizu 900 kegljev.

KAKO DODO NASTOPALI?

Pri Zvezi kegljaških športov Slovenije je prvotno obveljal sklep, naj bi moštva v moški republiški ligi nastopala le na 3 kegljiščih, vsako samo zase. To pa bi šlo lahko na škodo kvalitete in zanimivosti tekmovalja, saj je vsekakor bolje, če nastopata istočasno vsaj dva nasprotnika. Zato je nedavno plenum v Celju ovrzel ta sklep in je bilo končno sklenjeno, da bo prvenstvo na vseh 3 štiristežnih kegljiščih v Mariboru, Celju, Ljubljani, Kranju in na Jesenicah. Vsako tekmo bosta odigrali med seboj dve moštvi in tako bo moč že sproti ugotoviti kvaliteto enega ali drugega nasprotnika.

ALI SO EKIPE IZENAČENE?

Kot je bilo lani sklenjeno, bodo moške ekipe nastopale letos tudi v disciplini 8x200 lučajev mešano, torej vsaka ekipa pa z 8 tekmovalci. Kolikor imamo podatkov iz dosedanjih prijateljskih srečanj, pa

vidimo, da te osmorice med seboj še niso zadosti izenačene in da v marsikaterem moštvu zevajo praznine. Verjetno se bo to močno pokazalo tudi med prvenstvom, saj vemo, da bo mnogim klubom težko zbrati osem enakovrednih igralcev in zraven še eno rezervo. Mimogrede naj povemo, da se s takšno odločitvijo ne strinjajo tudi nekateri funkcionarji ZKŠJ (vsaj tako je izjavil predsednik ZKŠJ tov. Bobanac). Sicer pa počakajmo, da bodo stekle prve krogle po stezah in po nekaj kolih bomo že lahko ugotovili, ali bo izenačenost ekip v letošnjem prvenstvu boljše kot lani ali ne. Pozitivna stran takšnega načina tekmovalja pa je, da bo v redno nastopanje zajetih več kegljačev.

Prihodnjo nedeljo torej bodo oživila kegljišča v Ljubljani, Kranju, Mariboru, Celju in na Jesenicah, na sporedu pa bo že takoj v prvem kolu nekaj prav zanimivih dvobojev. V republiški ligi bodo letos nastopali Triglav, Maribor, Lokomotiva, Konstruktor in Branik iz Maribora, Jesenice in Gradis iz Jesenic, Ljutomer, Kranjska gora, trboveljski Rudar, Gorjanci, celjski Beton ter Gradis, Ljubljana in Zvezda iz Ljubljane, medtem ko šestnajsti član, prvak Primorske, še ni znan.

Kdo bo letos republiški prvak? Ali bo to ponovno uspelo Triglavu, ali morda kateri manj vidni ekipi? Presenečenja niso izključena, kandidati za najvišji naslov pa so prav gotovo Triglav, ljubljanski Gradis, mariborski Branik in morda celo — Konstruktor.

V Leningradu in Moskvi

Kamenski

V Sovjetski zvezi so priredili dvoje večjih mednarodnih tekmovalj v smučarskih skokih. Prvo je bilo v Leningradu, kjer je bil dosežen naslednji vrstni red: 1. Kamenski (SZ) 225 (69,5, 64,5), 2. Samov (SZ) 224 (68,5, 69), 3. Vuorinen (Fin) 219,5 (67,5, 67,5), 4. Glass (V. Nem) 216 (69, 67), 5. Egger (A) 213 (67,5, 67), 6. Bikov (SZ) 212,5 (64, 64), 7. Habersatter (A) 211,5 (68,5, 65). Drugo tekmovalje je bilo v Moskvi in tudi tokrat je pripadlo prvo mesto Nikolaju Kamenskemu, ki je zbral 231 točk s skokoma 60,5 in 69 m. Za njim so se razvrstili: Finex Kärkinen 221 (60,5, 66,5), Avstrija Habersatter 216 (58, 63) in Ledoitier 215 (64, 60).

Najboljši švedski smučarski tekač Sixten Jernberg je bil zopet premagan. Tokrat ga je premagal na 20 km na tekmovalju v Delsboju Per Eric Larsson. Zmagovalec je dosegel čas 1:13:00, Jernberg pa je zaostal za 43 sekund.

Na mednarodnem tekmovalju v skokih v vzhodnonemškem Schmiedefeldu je bil letos najboljši skakalec Recknagel, ki je četrti, kljub temu, da je imel naj-

daljše skoke. Pri enem je namreč padel. Sicer je pa to edinstven primer, da bi se nek skakalec celo s padcem uvrstil tako visoko. Zmagal je vzhodnonemški skakalec Lesser. Podobna stvar se je pripetila tudi na tekmah v Oberhofu, kjer je Recknagel, ki bi zanesljivo zmagal, prav tako padel in bil tretji za svojima rojakoma Lesserjem in Wirthom.

Finski skakalec Vuorinen je zmagal na mednarodnih tekmah v Malinki na Poljskem. Skočil je 68 in 69,5 m ter se tako uvrstil pred Poljaka Tajnerja in Bujota. Italijanski skakalec so dosegli lep uspeh na mednarodnih tekmah v Sant Cergue. Vrstni red najboljših je bil naslednji: 1. Kärkinen (Fin) 224, 2. Gundersen (Nor) 221, 3. Zandanel (I) 220, 4. Pennacchio (I) 216,5.

Fritz Walter:

Tekme, ki jih ne bom nikoli pozabil

V hotelu »Sovjetskaja« smo imeli pol ure časa. Spili smo kavo, Herberger pa je izkoristil priložnost, da nam je dovolil kozarec sekta. To je bilo olajšanje in nagrada za zadnje težke tedne, ko smo se morali vzdržati vseh alkoholnih pijač. Običajno po vseh mednarodnih tekmah prireajo bankete zvečer, takoj po tekmi. Tu v Moskvi pa je bilo drugače: banket je bil napovedan za ponedeljek. Danes zvečer pa so pripravili za nas nekaj prav posebnega: veliko ljudsko slavo v Eremitažu. Sredi parka z mnogimi paviljoni je bila velika slavnostna dvorana. Pripeljali so nas pred oder, kjer je že sedela ruska enajstorica.

In spet je teknel pot. V dvorani je bilo nepopisno vroče in na govornike, pa tudi na nas, je bilo usmerjenih še prav posebno veliko žarometov. Dr. Bauwens in njegov ruski kolega sta izmenjala darila. Naš predsednik je predal Rusom krasno vazo iz bakra, dobil pa je v zameno lep kristalni pokal. Potem smo izmenjali darila igralci med seboj, Ruso so nas presenetili z lepimi škaticami, umetniško izdelanimi, mi pa smo jih razveselili zličnimi potnimi manikirami. V tem vsesplošnem obdarovalnem vzdušju so prav vsi prišli na svoj račun — celo sodniki, trenerji, maserji, mejna sodnika, delegati in rezervni igralci.

O polnoči je bilo programa konec, vrnil smo se v hotel, kjer je naš »šef« že pripravil obvezno »rundo« piva. Kot vse pijače v Moskvi, je bilo tudi pivo precej mlačno in morali smo zahtevati ledu. Potem je prišel dokončno — počitek, mir! Odšli smo v postelje. Tedaj je zazvonil telefon... »Vaš pogovor,« sem zaslišal glas telefonistke,

Za zdaj le dve ekipi

Večkrat je bilo že precej govora o tem, da bi poživili kegljanje med ženskami. En korak k temu je tudi republiška ženska liga. Toda v zadnjih dneh smo zasledili prav porazno ugotovitev. Do 20. januarja bi morali klubi prijaviti ekipe za nastop v republiški ženski ligi, do tega roka pa sta se prijavili le Triglav in Gradis, medtem ko ZKSS ostalih klubov še ni dobila. Vprašujemo se, kje sta Branik in Ljubljana, pa morda še klubi iz ostalih krajev, ki so nekaj časa precej stremeli za tem, da bi poživili žensko kegljanje. Morda so vzroki med drugim tudi v tem, da v nekaterih klubih na škodo ženskega članstva premalo skrbijo za utrditve teh ekip in za različna tekmovalja, ki bi dala tudi članicam možnost uveljavljanja. Stvar je vredna premisleka.

Zmešnjava v Santiagu

Predtekmovalja na III. svetovnem prvenstvu v košarki so se končala bolj ali manj s pričakovanimi rezultati, če izvememo poraz Sovjetske zveze proti Kanadi. Po tej igri je v drugi skupini nazadnje odločala razlika v koših. Zednje kolo predtekmovalja je dalo naslednje rezultate: I. skupina: ZDA : ZAR 103:58, Formosa : Argentina 63:59. Vrstni red: ZDA 6, Formosa 5, Argentina 4, ZAR 3; II. skupina: Kanada : Sovjetska zveza 63:54, Brazilija : Mehika 78:60. Vrstni red: Brazilija 5 (211:175), Sovjetska zveza 5 (229:199), Kanada 5 (169:174), Mehika 3; III. skupina: Bolgarija : Urugvaj 65:58, Porto Rico : Filipini 76:63. Vrstni red: Bolgarija 6, Porto Rico 5, Filipini 4, Urugvaj 3.

Se pred žrebom za finale pa je prišlo do zapletljajev. Vodstvi reprezentanc Sovjetske zveze in Bolgarije sta sporili, da njihovi ekipi ne bosta igrali s Formozo, kjer njuni državi ne priznava nacionalistične Kitajske in ker zastopstvo Formoze ni zastopstvo Kitajske. Takoj po tej izjavi so zagrozili obema ekipama z najrazličnejšimi sankcijami, nazadnje pa kljub temu, da stanje še ni bilo razjasnjeno, žrebali finalne tekme, toda tako, da se Bolgarija in Sovjetska zveza srečata s Formozo šele v zadnjih dveh kolu. Medtem sta Sovjetska zveza in Bolgarija še vprašali za svet v domovino, v obeh primerih pa je bil odgovor, da ne smejo igrati s Formozo. Kakšna bo reakcija Mednarodne košarkarske zveze, še ni jasno, lahko pa občutno kaznuje obe ekipi. Predvsem jima lahko črta vse tekme na prvenstvu, kaznuje jih lahko z globo 2000 dolarjev, razen

Znano je, da so blejski in jeseniški kegljači na ledu doslej že večkrat uspešno nastopili na različnih mednarodnih tekmovaljih in so se udeležili tudi že evropskih prvenstev v tej panogi. Letos pa so se znašli pred precej odgovornejšo nalogo.

Odbor za kegljanje na ledu pri Zvezi kegljaških športov Jugoslavije je namreč prevzel nalogo, da bo organiziral letošnje IX. evropsko prvenstvo. Ta forum je določil poseben odbor za organizacijo prvenstva in tako ima le-ta že polne roke dela, vendar se organizatorji nadejajo, da bodo vse priprave pravčasno zaključene. Prvenstvo bo po vsej verjetnosti — svojo besedo bo imelo seveda tudi vreme — na Bledu, sicer pa morda tudi na Jesenicah.

Tekmovalje se bo začelo v soboto, 31. t. m. zjutraj in se bo nadaljevalo ter zaključilo v nedeljo. Nastopiti bodo lanskoletni prvak Zah. Nemčija, Avstrija, Italija, Švica in Jugoslavija. Tekmovalje bo ekipno in bo vsaka država lahko nastopila s 4 ekipami. Skupno pričakujejo nastop nad 100 tekmovalcev. V tej igri

je imela doslej največ uspeha Zah. Nemčija, najbolj razširjena pa je v Avstriji.

Našo reprezentanco bodo zastopali Blejčani z 2 in Jeseničani z 2 ekipama, ki so se lani najbolj uvrstile. Vsa moštva že pridno trenirajo na Bledu in prav tako na Jesenicah. Zato upajo tudi letos na ugoden plasma, ki bo morda vsaj tak kot lani v Davosu — tretje mesto. To pa bi bil prav lep uspeh, ker bo konkurenca zelo močna.

Ljubiteljem športa kegljanja na ledu še ni tako znano in zato bo za mnoge ta prireditev zelo zanimiva, saj se bodo na ta način s to športno panogo najlažje seznanili. B. B.

Indonezija : Bolgarija 0:0

Na svojem gostovanju po Indoneziji je nogometna reprezentanca Bolgarije igrala v Djakarti z reprezentanco Indonezije neodločeno 0:0.

Ruda Hvezda iz Bratislave je v Adis Abebi premagala mestno reprezentanco z 1:0.

Lipsnis 18.08 v krogli

Ruski metalec Viktor Lipsnis je dosegel v Leningradu na tekmovalju v dvoranah v metu krogle rezultat 18 03 m. To je za 3 cm boljše od evropskega rekorda Čeha Skoble, seveda pa rezultat ne bo priznan kot rekord, ker je bil dosežen v dvoranah.

V XII. kolu košarkarskega prvenstva Italije so bili doseženi naslednji rezultati: Simmenthal : Ignis 77:56, Motomorini : Lazio 93:52, Levissima : Santipasta 64:59, Stella Azzura : Lanco 66:38, Virtus : Reyer 104:58, Livorno : Stock 51:45. Vrstni red: Simmenthal 23, Virtus 22, Ignis 22, Levissima 21, Motomorini 19.

Teniških presenečenj ne manjka

Na mednarodnem prvenstvu v tenisu v Adelaidi v Avstraliji je bilo doseženih zopet precej rezultatov, ki bi jih lahko imenovali presenečenja. To velja predvsem za poraz Amerikanca Buchholza že v prvem kolu proti nepoznanemu Avstralcu Gibsonu, dalje za poraz Španca Gimena in še za nekatere. Nekaj zanimivejših rezultatov: Gibson (Avstr) : Buchholz (ZDA) 8:6, 6:4, 1:6, 6:1, Gimeno (Sp) : Hewitt (Avstr) 6:1, 6:4, 6:4, Olmedo (Peru) : Peasce (Avstr) 5:7, 6:3, 3:6, 6:2, 6:2, Schmidt (Sved) : Laver (Avstr) 6:2, 6:3, 3:6, 6:4, Mark (Avstr) : Lundquist (Sved) 9:7, 6:4, 6:0; četrtfinale: Olmedo :

Schmidt 6:4, 9:7, 3:6, 3:6, 7:5, Mark : Gimeno 6:4, 3:6, 7:5, 6:4, Fraser (Avstr) : Candy (Avstr) 6:2, 6:4, 4:6, 6:4.

Teniška zveza Velike Britanije je objavila, da se za evropsko cono Davisonovega pokala za leto 1959 prijavilo 27 držav in sicer: Avstrija, Belgija, Danska, Egipt, Finska, Francija, Nemčija, Anglija, Madžarska, Irska, Izrael, Italija, Libanon, Luksemburg, Nizozemska, Norveška, Poljska, Romunija, Španija, Švedska, Švica, Jugoslavija, Brazilija, Čile, Kolumbija, Nova Zelandija in Južna Afrika. Zrebanje parov bo v četrtek.

V Kölnu je bilo mednarodno prvenstvo Zahodne Nemčije v tenisu v dvoranah. Finalna srečanja so dala naslednje rezultate: moški: Drobny (Egipt) : Brichant (Belgija) 6:2, 6:4, 6:4; ženske: Meece (Belg) : Ostermann (Nem) 6:4, 6:4; moške dvojice: Brichant-Bungert (Belg - Nem) : Drobny-Johansson (Egipt - Švedska) 2:6, 7:5, 3:6, 10:8.

Diopter

OBČNI ZBOR SD »DIOPTER«
Strelci SD »Dioptere« v Ljubljani bodo imeli svoj občni zbor v soboto, 31. t. m. ob 17. uri v vrtni verandi restavracije »Krim« na Dolenski cesti (nasproti strelišča). Udeležba je za člane obvezna, vabljeni pa so tudi prijatelji strelstva. Po občnem zboru bo za vse udeležence strelski tovariški večer.
Odbor SD »Dioptere«

SKUPŠČINA ZNK »LJUBLJANA«
ZNK »Ljubljana« obvešča vse člane in prijatelje nogometa, da bo redni letni občni zbor kluba v petek, 30. t. m. ob 18. uri v bančnih prostorih Direkcije železnice, Ulica Moše Pijade 39. Vabljeni prijatelji kluba, predvsem pa podporni člani.
Odbor

VAZNO ZA BOKSARSKESODNIKE
Dne 31. t. m. in 1. februarja bo v Mariboru zbor boksarskih sodnikov Slovenije. Ob tej priložnosti bo seminar za vse aktivne sodnike, za katere je udeležba obvezna. Na tem zboru naj se javijo: Grošelj, Podbešek, Pušenjak, Remc, Antolin, Moser, Škafar in Lajovic iz Ljubljane ter Lešnik, Rehberger, Lušenc, Ipavec, Fr. Jezernik, Belina in Blas iz Maribora. Seminar se bo začel v soboto ob 14. uri, zato naj odpo- tujejo ljubljanski sodniki v Maribor z brzo- vlakom ob 7.15. Stroške za udeležbo prava- ro Boksarska zveza Slovenije.
Zbor sodnikov pri BZS

Humez zapušča ring

Dolgoletni evropski boksarski prvak srednje kategorije Francoz Charles Humez se je odločil, da dokončno obesil boksarske rokavice na klin. Francoz je bil evropski prvak srednje kategorije do nedavnaj, ko mu je naslov odvzel Nemeč Scholz.

Italijanska agencija Anisp je sestavila razvrstitev najboljših boksarjev na svetu v Evropi in v Italiji. Za nas so najbolj zanimive evropske lestvice, ker svetovne tako ali tako večkrat objavljamo. Izvleček iz evropskih razvrstitev bi bil naslednji: težka kategorija: 1. evropski prvak Johansson (Sved), 2. Cooper (VB), 3. London (VB), 4. Bozzano (It), 5. Erskine (VB); poltežka: 1. evropski prvak Schöppner (Nem), 2. Mazzola (It), 3. Collin (Fr), 4. Howard (VB), 5. Whitaker (VB); srednja: 1. evropski prvak Scholz (Nem), 2. Humez (Fr), 3. Scortichini (It), 4. Wholers (Nemčija), 5. Downes (VB), 6. Papp (Madž); welter: 1. Visintia (It), 2. evropski prvak Marconi (It), 3. Redl (Nem), 4. Newman (VB), 5. Herblion (Fr); lahka: 1. evropski prvak Loi (It), 2. Charley (VB), 3. Godih (Fr), 4. Galliana (Španija), 5. Vecchiato (It); peresna: 1. evropski prvak Caprari (It), 2. Lamperti (Fr), 3. Hamia (Fr), 4. Garcia (Sp), 5. Hill (VB); bantam: 1. svetovni prvak Halimi (Fr), 2. evropski prvak Rollo (It), 3. D'Agata (It), 4. Cardenas (Sp), 5. Gilroy (VB); mušja: 1. evropski prvak Martin (Sp), 2. Rossi (Fr), 3. Guerard (Fr), 4. Jones (VB), 5. Caldwell (VB).

